№ 5. Brześć nad Bugiem, dn. 10 września (za lipiec) 1921 r. Rok. I.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n/B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedyńczego egzemplarza 100 mk.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO.

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych od dnia 1 do dnia 31 lipca 1921 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

110.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 56 z dnia 4 lipca 1921 r.

Poz. 351. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 roku zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. № 65, poz. 436).

Poz. 355. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Poz 356. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 czerwca 1921 roku w przedmiocie obniżenia ceny biletów dodatkowych na miejsca numerowane w wagonach osobowych (plackarty).

Nr. 57. z dnia 7 lipca 1921 r.

Poz. 357. Ustawa z dnia 7 czerwca 1921 roku o opłacaniu nadzwyczajnych kar za zwłokę od wy-

mierzonych, a nie zapłaconych w terminie podatków i opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich), tudzież taks, oraz o kosztach przymusowego ściągania tychże należności skarbowych.

Poz. 359. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 czerwca 1921 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych).

Poz. 360. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie podjęcia wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Austrją.

Poz. 361. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 15 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorji wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austrjackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych (Dz. Ust. R. P. 1920 r. № 70 poz 465).

Nr. 58 z dnia 7 lipca 1921 r.

Poz. 368. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 czerwca 1921 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności.

Poz. 362. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 5 czerwca 1921 r. w przedmiocie pracy nocnej w drukarniach i zakładach graficznych.

Poz. 364. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 roku w przedmiocie ustalenia rodzajów towarów, przewidzianych w art. 13 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą.

Poz. 365. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych.

Poz. 366. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia dopłaty (agio) od cła na towary o charakterze zbytkowym i na pozostałe towary.

Poz. 367. Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 kwietnia 1921 r. o podwyższeniu opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b. Przepisów o kolejowych agencjach celnych (Dz. Ust. Nr. 41 z dnia 28 maja 1921 roku, poz. 255).

Nr. 59 z dnia 12 lipca 1921 r.

Poz. 369. Ustawa z dnia 10 czerwca 1921 roku w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Poz. 372. Ustawa z dnia 17 czerwca 1921 roku o poborze na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego, oraz unormowania poboru podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego jakoteż powiatów białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Poz. 374. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego dwóch rozporządzeń Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca i 11-go sierpnia 1920 r. o poborze roczników od 1894 do 1885 r.

Poz. 375. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanedo w Rydze dnia 18 marca 1921 r.

Poz. 376. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 czerwca 1921 r. o obliczaniu strat, spowodowanych przez przechowywanie, przewóz i oczyszczanie spirytusu na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 60 z dnia 14 lipca 1921 r.

Poz. 378. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 czerwca 1921 roku w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego.

Poz. 379. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 22 czerwca 1921 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920—1921 (Dz. U. Rz. Nr. 56, poz. 348) na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego, w przedmiocie zniesienia ograniczeń w obrocie towarowym z powiatami wschodniemi Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 380. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1921 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 30 marca 1921 r. w przedmiocie ulg celnych.

Poz. 381. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 8 czerwca 1920 r. o organizacji Zarządu rzek żeglownych.

Nr. 61 z dnia 15 lipca 1921 r.

Poz. 382. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lipca 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 62 z dnia 15 lipca 1921 r.

Poz. 383. Ustawa z dnia 8 lipca 1921 roku w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami.

Poz. 385. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 czerwca 1921 r. o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkach za kierownictwo dla urzędników państwowych.

Nr. 63 z dnia 21 lipca 1921 r.

Poz. 387. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 roku w przedmiocie rozszerzenia sieci dróg państwowych.

Poz. 389. Ustawa z dnia 7 lipca 1921 roku o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwidacji.

Poz. 390. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 czerwca 1921 r. w przedmiocie unieważnienia umów zawartych przez b. Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich ze Spółką Akcyjną „Polski Eksport Drzewny“.

Poz. 391. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 czerwca 1921 r. o unieważnieniu zarządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 30-go listopada 1919 r. w sprawie nadania Spółce Akcyjnej „Len Kresowy“ wyłącznego prawa wywozu lnu, szczeciny i włosia z obrębu Ziem Wschodnich.

Poz. 392. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 1 lipca 1921 r. w sprawie przyznania woźnym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 64 z dnia 28 lipca 1921 r.

Poz. 396. Ustawa z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich.

Poz. 400. Ustawa z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austrjacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacji powiatowych.

Poz. 401. Ustawa z dnia 8 lipca 1921 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Poz. 402. Ustawa z dnia 8 lipca 1921 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Poz. 403. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 czerwca 1921 r, o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej.

Poz. 404. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 lipca 1921 r. w sprawie rozciągnięcia na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego mocy obowiązującej dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie ustroju Sądu Najwyższego.

Poz. 405. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 lipca 1921 r. w przedmiocie sądownictwa doraźnego na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Poz. 408. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 3 lipca 1921 r. w przedmiocie utworzenia urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych na obszarze województw nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego.

Poz. 409. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1921 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Poz. 410. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Ogólnej Taryfy towarowej.

Poz. 411. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 65 z dnia 31 lipca 1921 r.

Poz. 414. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie przepisów przewozowych. obowiązujących na kolejach polskich, stanowiących część I-szą Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 415. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 lipca 1921 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Poz. 417. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i Ministrem Skarbu z dn. 5 lipca 1921 r. o częściowem rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia cen drewna, oraz rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy na Województwa: Nowogródzkie, Poleskie i Wołyńskie, oraz na powiaty: Białowieski, Grodzieński i Wołkowyski, województwa Białostockiego.

418. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie ustalenia cen przetworów naftowych.

Poz. 420. Rorporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22 lipca 1921 r., wydane w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego, w przedmiocie zabezpieczenia przy wykonywaniu ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej praw osób internowanych i wywiezionych przez obce władze oraz osób, powracających do swych siedzib po dniu 1 kwietnia 1921 r.

111.

W Monitorze Polskim:

Nr. 148 z dnia 4 lipca 1921 r.

Poz. 210. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 150 z dnia 6 lipca 1921 r.

Poz. 212. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 czerwca 1921 roku w przedmiocie ustanowienia egzaminu dla kandydatów na wyższe stanowiska służby meljoracyjnej w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Nr. 158 z dnia 15 lipca 1921 r.

Poz. 222. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 czerwca 1921 roku w przedmiocie opłat za prace przy badaniach, przeprowadzanych na żądanie osób prywatnych przez Instytut Torfowy przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Nr. 160 z dnia 18 lipca 1921 r.

Poz. 223. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 22 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany art. 7 rozporządzenia z dnia 30 września 1920 r. w sprawie pełnomocnictw pocztowych.

Nr. 168 z dnia 27 lipca 1921 r.

Poz. 232. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 czerwca 1921 r.. w sprawie dokonywania przez specjalne kasy poborowe urzędów celnych wypłat oraz przyjmowania sum depozytowych.

Nr. 170 z dnia 29 lipca 1921 r.

Poz. 235. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 czerwca 1921 r. w sprawie organizacji służby hydrograficznej.

II.

112.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie trybu wydawania duplikatów dokumentów osobistych wzamian zagubionych.

Celem ujednostajnienia trybu wydawania legitymacji osobistych osobom, które zameldowały o zagubieniu pomienionych legitymacji, podaję do wiadomości i ścisłego zastosowania poniższe ogólne zasady w tym przedmiocie:

Wobec niepomiernej ilości zagubionych legitymacji i ewentualnego czynienia nadużyć przez ludność w tym względzie, Urząd wystawiający legitymacje winien postępować nader oględnie z wydawaniem duplikatów legitymacji, wzamian zagubionych, ustalając, w miarę możności, fakt zagubienia dowodów osobistych przez petentów.

Osoba, która zagubiła legitymację osobistą, winna złożyć zawiadomienie do Urzędu, który jej legitymację wystawił, podając numer, tudzież datę wystawienia legitymacji oraz składając kwotę w ilości 500 mk. na trzykrotne ogłoszenie o zagubieniu w „Dzienniku Urzędowym Województwa Poleskiego". Kwotę powyższą wraz z tekstem ogłoszenia, zawierającem imię i nazwisko danej osoby, nazwę Urzędu, który legitymację wydał, datę wydania i numer legitymacji, Urząd, wystawiający legitymację, przesyła niezwłocznie do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego, (Administracja Dziennika Urzędowego) który wydaje pokwitowanie z otrzymanej kwoty na trzykrotne ogłoszenie. Na zasadzie tego pokwitowania Urząd wystawiający dowody osobiste wydaje petentowi duplikat legitymacji, czyniąc o tem odpowiednią adnotację w ewidencji wystawionych legitymacji (pod rubryką legitymacji zagubionej).

Brześć n/B., dn. 6 lipca 1921 r. (Nr. I. 1651/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

113.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie przydziału cukru dla fabryk przetworów owocowych.

Uchwałą z dnia 1 czerwca r. b. oddał Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu 1500 ton cukru przemysłowego dla repartycji pomiędzy fabryki przetworów owocowych na sezon bieżący.

Odnośne zakłady o charakterze przemysłowym mają składać podania o przydział cukru, z wymienieniem żądanej ilości oraz dla jakiej przeróbki cukier ten ma być przeznaczony, do Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Departament Przemysłowy) ul. Elektoralna 2, w Warszawie.

Do podań petenci dołączyć muszą zaświadczenie Urzędu Wojewódzkiego, które otrzymać można w Wydziale Przemysłowym Województwa Poleskiego.

Dla otrzymania tego zaświadczenia petent posiadać musi pozwolenie na uruchomienie fabryki przetworów owocowych, opis fabryki, z podaniem głównych urządzeń dla przeróbki owoców, oraz zdolności przeróbczej miesięcznej, ilość zatrudnionych robotników i opinję Starostwa, że firma zasługuje na zaufanie.

O dokonanym przydziale Urząd Wojewódzki będzie powiadamiał Starostwo celem zarządzenia kontroli, za pośrednictwem organów skarbowych, nad przepisowem zużyciem przydzielonego cukru.

Treść powyższego okólnika należy podać do wiadomości zainteresowanych osób.

Brześć n/B., dnia 1 lipca 1921 r. (VII-309/1).

Wojewoda:
(—) w. z. T. Świętochowski.

114.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie niewłaściwości używania policji do egzekwowania podatków komunalnych.

Komenda Okręgowa Policji Państwowej w Brześciu pismem z dnia 17 b. m. Nr. 1988 uskarża się, że funkcjonarjusze Policji Państwowej bardzo często są używani przez urzędy komunalne, miejskie i wiejskie, do ściągania podatków komunalnych, za co te ostatnie wypłacają im pewne wynagrodzenie.

Mając na uwadze, że egzekwowanie podatków komunalnych należy wyłącznie do ciał samorządowych, polecam Panu Staroście wyjaśnić magistratom i urzędom gminnym, że wszelkie egzekwowanie podatków i opłat komunalnych dokonywane być może w drodze administracyjnej za pośrednictwem własnych sekwestratorów, nigdy zaś policji. Natomiast policja może być wzywaną przez przedstawicieli władzy komunalnej do okazania jej pomocy, lecz w wypadkach koniecznej potrzeby i tylko w charakterze przedstawicieli władzy policyjnej, a nie wykonawców jej zleceń.

Niedopuszczalną jest rzeczą ofiarowywanie przez urzędy komunalne jakichkolwiek honorarjów funkcjonarjuszom policji za powyższe czynności, ponieważ policja, jako organ wykonawczy państwa, funkcje swoje sprawuje bezpłatnie.

Wszelkie nagrody deprawująco wpływają na otrzymującego je i prowadzić mogą do nadużyć, a jednocześnie źle świadczą o urzędzie, który do tego się przyczynia.

Brześć n/B., dn. 1 lipca 1921 r. (Nr. III-217/1).

Wojewoda:
(—) *w. z. Świętochowski.*

115.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przestrzegania przepisów o nabywaniu gruntów włościańskich.

Na zasadzie wyjaśnienia Głównego Urzędu Ziemskiego podaję Panom Starostom do wiadomości i pouczenia podległych im urzędów gminnych, co następuje:

W myśl p. 4, art. 9 Tymczasowej Instrukcji Ogólnej dla urzędników ziemskich, działających na obszarach b. zaboru rosyjskiego, do zakresu działania Komisarza Ziemskiego należy wydawanie zaświadczeń, stwierdzających prawo danej osoby do nabywania na własność i brania w zastaw osad i gruntów t. zw. włościańskich.

Przed ogłoszeniem powyższego prawa w tejże kwestji był wydany okólnik Nr. 2 Głównej Komisji Ziemskiej, opiewający, że do kompetencji Komisarzy Ziemskich należy wydawanie zaświadczeń przynależności do stanu włościańskiego i praw nabywania

gruntów ukazowych, po otrzymaniu od petenta odpowiednich dokumentów, stwierdzających przynależność jego do Państwa Polskiego oraz uchwały gromadzkiej o tem, iż petent należy do stanu drobnych rolników, przyczem Komisarze winni wydawać powyższe zaświadczenia po skrupulatnem zebraniu i zbadaniu danych, dotyczących osoby petenta oraz istoty zamierzonej tranzakcji.

Ponieważ doszło do wiadomości G. U. Z., że, wbrew powyższym przepisom prawnym, świadectwa na prawo nabywania gruntów włościańskich wydają urzędy gminne, a na mocy ich notarjusze sporządzają akty kupna-sprzedaży, polecam panom Starostom zwrócić uwagę urzędów gminnych na niewłaściwe i nieprawne załatwianie przez nich tych spraw, oraz przestrzegać, by przepisy dotyczące nabywania gruntów włościańskich właściwie były stosowane.

Brześć n/B., dnia 2 lipca 1921 r. (Nr. II-874/1).

Wojewoda:
(—) *w. z. T. Świętochowski*

116.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów przy urządzaniu rzeźni.

Podaje się do wiadomości i zastosowania przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla rzeźni:

Rzeźnie mogą być uciążliwe z powodu powstawania w nich nieprzyjemnych wyziewów z nieusuwanych we właściwym czasie i psujących się odpadków, a także z powodu przedstawiania, w razie zbytniego odkrycia, przykrego widoku.

Dlatego powinny one być budowane na dostatecznie obszernych, niezabudowanych placach i powinny być tak urządzone, aby z zewnątrz nie można było zaglądać do ich wnętrza.

Wobec zużywania przez rzeźnie, dla utrzymania porządku, dużych ilości wody do zmywania podłóg, ścian, przyrządów i t. d., powinny rzeźnie mieć zebezpieczoną dostateczną ilość tejże, przyczem jeśli woda nie może być otrzymywana z ogólnego wodociągu, to powinny rzeźnie posiadać w obrębie swoim odpowiednie studnie.

Pomieszczenia rzeźni powinny byc obszerne, wysokie, widne i powinny posiadać dobrą wentylację przez umieszczone naprzeciw siebie okna i przez wyciągi w ścianach i dachach.

Podłoga w rzeźni powinna być zrobiona z nieprzesiąkliwego, dającego się dobrze zmywać, materjału i powinna mieć pochyłość ku porobionym w niej kanałom, aby ciecze mogły łatwo po niej spływać.

Ściany rzeźni powinny być wyprawiane cementem i pomalowane conajmniej na 2 metry wysoko dającą się myć, jasną olejną farbą.

W większych rzeźniach wszelkie kotły i paleniska powinny być umieszczane w oddzielnych pomieszczeniach, aby wskutek wydzielania ciepła nie przyśpieszały psucia się odpadków w rzeźni.

Ścieki rzeźni, o ile nie mają być spuszczane do ogólnej kanalizacji, powinny być, za pomocą nieprzesiąkliwych kanałów, odprowadzane do położonego w poblizu rzeźni nieprzesiąkliwego, szczelnie zakrytego dołu i stamtąd — jeśli rzeźnia położona jest w zaludnionej miejscowości—usuwane—w lecie po każdym uboju, a zimą—dwa razy w tygodniu.

Stale odpadki rzeźni powinny być również zbierane w nieprzesiąkliwych, szczelnie zakrytych dołach i, o ile nie są stamtąd zaraz po uboju usuwane, powinny być zalewane mlekiem wapiennem.

Brześć n/B., dnia 4 lipca 1921 r. (Nr. VII-389/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

117.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie wypłacania należności za konie pobranie dla wojska.

Poniżej zamieszczony odpis pisma Głównego Urzędu Skarbowego z dnia 14/VII. 1920 r. Nr. 60921/2238/20 i odpis okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7/VII-91 r. Nr. 3051/959 G. U. K. przesyła się do wiadomości i zastosowania, z poleceniem, żeby Komisje Poborów koni powiadamiały Kasy Skarbowe o wysokości sum, przewidzianych do wypłaty za pobrane konie, podając uprzednio wzory swych podpisów.

Brześć n/B., dnia 4 lipca 1921 r. (Nr. II-910/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

„Ministerstwo Skarbu Nr. 60921/2238/20. Główny Urząd Kasowy.

Wobec mającego się rozpocząć w najbliższym czasie nowego poboru koni na potrzeby wojska Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Kasy Skarbowe, w myśl art. IX-go Rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dn. 26 lipca 1919 r., (Monitor Polski Nr. 182 z dnia 14 sierpnia 1919 r.), oraz Rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1920 r. (Monitor Polski z dn. 14 lipca 1920 r. № 156), przystąpiły niezwłocznie do wypłaty należności za pobrane konie na następujących zasadach:

§ 1. Na zasadzie porozumienia się Ministrów Spraw Wojskowych i Skarbu ceny za pobrać się mające konie ustala się, aż do odwołania, w następujących wysokościach:

A. za konia kawaleryjskiego i artyleryjskiego:

kat. I-ej po Mk. 35000—(trzydzieści pięć tysięcy)
„ II-ej „ „ 33000—(trzydzieści trzy tysiące)
„ III-ej „ „ 30000—(trzydzieści tysięcy marek)

B. za konia taborowego:

kat. I-ej po Mk. 28.000—(dwadzieścia osiem tys. mk.)
„ II-ej „ „ 25.000—(dwadzieścia pięć tysięcy)
„ III-ej „ „ 22.000—(dwadzieścia dwa tys. mk.)

przyczem za konie kawaleryjskie i artyleryjskie specjalnie dobre, wysoko - krwiste, przewidziana jest 10% podwyżka cen ustalonych.

Za uździenice i postronki, z którymi pobierane będą konie, osobna dopłata nie jest przewidziana.

§ 2. Członkowie Komisji poboru koni, upoważnieni do podpisywania asygnacji za pobrane konie, złożą w kasach skarbowych, przed rozpoczęciem swych czynności, własnoręczne podpisy i odcinki swych pieczęci, przy równoczesnem przedstawieniu legitymacji.

§ 3. Komisje poboru koni zawiadomią Kasy Skarbowe, możliwie jaknajwcześniej, jeszcze przed rozpoczęciem czynności poborowych, o przypuszczalnej wysokości sumy, potrzebnej na (jeden wiersz nieczytelny) konie, aby Kasy Skarbowe miały możność uprzedniego zaopatrzenia się w niezbędny zapas gotówki.

§ 4. Komisje poboru koni wystawiać będą asygnacje za pobrane konie, w miejscu swego urzędowania, na blankietach asygnacji obecnie obowiązujących, (wzór Nr. 9 do § 98-go instrukcji dla kas skarbowych) wyszczególniając w asygnacjach nazwy kas skarbowych, na które asygnacje będą wystawiane, nazwiska i imiona oraz miejsca zamieszkania osób, uprawnionych do podjęcia należnych kwot, sumy należne za pobrane konie, z datą wystawienia asygnacji, oraz dział i paragraf budżetu, na jakie wymienione w asygnacjach sumy winne być zarachowane.

§ 5. Komisje poboru koni posyłać będą asygnacje, w dniu ich wystawienia, do właściwych kas skarbowych, osobom zaś, od których zostaną pobrane konie, wręczać będą odcinki (talony) odnośnych asygnacji, zawierające te same dane, co i asygnacje.

§ 6. Kasy Skarbowe wypłacać będą należności za pobrane konie, zgłaszającym się z odcinkami asygnacji, na ogólnych zasadach, przewidzianych w art. 113 i 121 instrukcji dla kas skarbowych.

§ 7. Kasy skarbowe odsyłać będą odcinki opłaconych asygnacji do właściwych D.O.G.-ów, w myśl art. 121 powołanej instrukcji.

§ 8. Wszystkie wypłaty, dokonane z tytułu należności za pobrane konie, kasy skarbowe zarachowywać będą na Dział III § 2 budżetu kwiecień-grudzień 1920 r. Ministerstwa Spraw Wojskowych. Specjalne kredyty na wspomnianych działach budżetu otwierane nie będą,

§ 9. Kasy Skarbowe w wypadkach, przewidzianych w § 117 instrukcji dla kas skarbowych, jak np. wynikłych wątpliwości tak co do autentyczności przedkładanych odcinków, oraz ich treści, jakoteż tożsamości ich posiadaczy, wstrzymywać będą odnośne wypłaty, starając się jednak o ile możności wyjaśniać jaknajrychlej te wątpliwości, w porozumieniu z miejscowemi władzami wojskowemi i administracyjnemi.

Wreszcie Ministerstwo Skarbu przypomina brzmienie okólnika swego z dnia 19 czerwca 1920 r. L. 54461 w przedmiocie emisji biletów służbowy h i poleca zastosowanie § 2 powołanego okólnika przy dokonywaniu wypłat z tytułu poboru koni.

W zastępstwie"
(podpis nieczytelny)

„*Okólnik do wszystkich Kas Skarbowych*"

Wobec tego, że w Kasach skarbowych pozostała pewna ilość asygnacji, wystawionych na pokry ie należności za pobrane przez władze wojskowe konie w miesiącach lipcu i dalszych 1920 r., które to asygnacje nie zostały zrealizowane ani w ciągu ubiegłego okresu budżetowego, ani w czasie trwania okresu ulgowego, Ministerstwo Skarbu zarządza, by Kasy skarbowe wypłacały, bez ograniczeń, należności za asygnacje, wystawiane przez Komisję poboru koni w roku 1920-ym na pokrycie sum, przypadających za pobrane przez władze wojskowe konie w ciągu bieżącego okresu budżetowego, przy ścisłem stosowaniu do omawianych wypłat tutejszego reskryptu z dnia 11-go lipca 1920 r. L. 60921/2238/20.

Kasy skarbowe zarachowywać będą omawiane wypłaty na Dział III-ci § 2-gi budżetu wydatków Ministerstwa Spraw Wojskowych „pobor koni" na okres styczeń-grudzień 1921 r. Nadmienia się przytem, że kredyty w powyższym dziale i §-fie nie będą uprzednio otwierane.

Wice-Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego
(—) *Lipiński*".

118.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów dla wytwórni mydła i wytapialni łoju.

Podaje się do wiadomości i zastosowania przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla wytwórni mydła i wytapialni łoju:

Wytwórnie mydła, wytapiające u siebie łój i specjalne zakłady do wytapiania łoju, nie mogą być urządzane w obrębie miast, ponieważ wytwarzają dużo bardzo oparów przykrych i gazów.

Wytwórnie mydła, nieprzetapiające u siebie łoju, lecz sprowadzające go już w stanie przetopionym, mogą być urządzane i w miastach, muszą jednak posiadać odpowiednie zabezpieczenia przeciw zanieczyszczaniu powietrza.

Budynek, mieszczący kotły do gotowania mydła, powinien być wykonany z materjału ogniotrwałego, samo zaś pomieszczenie warzelni powinno być dostatecznie obszerne, wysokie i widne.

Dla unieszkodliwienia wydzielających się przy wytapianiu łoju oparów, należy do wytapiania używać, o ile możliwe, szczelnie zamkniętych kotłów, tworzące się zaś przy wytapianiu opary i gazy odprowadzać do palenisk, pod ruszta.

Podłogi w wytwórniach mydła i wytapialniach łoju powinny być zrobione z materjału niewsiąkliwego, powinny być szczelne i powinny posiadać pochylenie do kanałów, aby ciecze łatwo po nich spływały i można je było czysto utrzymywać.

Gazy i opary, postające przy gotowaniu mydła, winny być odprowadzane do komina za pomocą wyciągu, umieszczonego pod kotłem i połączonego z kominem rurą blaszaną.

Przeznaczony dla palenisk i do celów wentylacyjnych komin powinien posiadać przekroju conajmniej 0,2 metr. kwad. i—aby dym i wydostające się z niego gazy nie mogły przedostawać się do wnętrza poblizkich budowli,—powinien być wyprowadzony najmniej na 1—2 metra ponad grzbiety dachów budowli, znajdujących się w odległości 9 metrów od niego.

Kotły do warzenia mydła powinny być odpowiednio wysokie, albo przedłużone drewnianą lub murowaną nasadą, aby piana burzącego się przy gotowaniu mydła nie mogła wypływać nazewnątrz kotła.

Ściany kotłów mydlarskich, zbiorników z ługami i t. p. powinny wystawać ponad podłogę, względnie otaczające je podesty, przynajmniej na 0,9 metra.

Obmurowanie kotłów mydlarskich powinno być oddalone od ścian budynku przynajmniej o 0,6 metr. i powinno być tak wykonane, ażeby płomień ogniska kotła nie mógł rozgrzać do czerwoności tych części ścian kotła, które nie są objęte tłuszczem.

Kotły do warzenia powinny posiadać kołnierze metalowe, którymi opierając się na murze, zakrywałyby ewentualne szczeliny między kotłami i obmurowaniem i uniemożliwiały przedostawaniu się przez nie płomieni.

Otwory ognisk kotłów, w których grzeją się tłuszcze, muszą być tak odosobnione, ażeby tłuszcz, w razie wykipienia, nie mógł spływać do ogniska.

W warzelniach, w których kotły są tak wysoko ustawione, że robota może być w nich uskuteczniona tylko z podestów, te ostatnie winny być możliwie murowane, a o ile są z drzewa, powinny stać na podłodze na dostatecznie silnych słupach.

Podesty winny być dostatecznie szerokie, stale utrzymywane w czystości i, o ile znajdują się powyżej 1 metra nad podłogą, powinny być otoczone poręczami.

Wszelkie otwory i zbiorniki w podłodze winny być ogrodzone, względnie przykrywane dostatecznie silnemi klapami na zawiasach.

Materjały szkodliwe dla zdrowia (olejek z gorzkich migdałów, chremian potasu i t. p.) winny być przechowywane w oddzielnym, zamykanym składzie, z którego, w miarę potrzeby, powinny być wydawane w odpowiednich ilościach i naczyniach.

Łatwo zapalne oleje winny być przechowywane w odosobnionym ogniotrwałym budynku.

Odbarwianie oleju palmowego przez nagrzewanie może się odbywać w kotle szczelnie przykrytym pokrywą, przyczem wytwarzające się gazy winny być odprowadzane do komina.

Wyrób proszku mydlanego do prania winien odbywać się, ze względu na wytwarzający się przytem kurz, w oddzielnem pomieszczeniu, zaopatrzonem w mechaniczną wentylację.

Jest niedopuszczalnem, ażeby robotnicy, obsługujący kotły, pracowali stojąc na deskach, ułożonych na kotłach. Obsługa kotłów może odbywać się tylko z podestów.

Wody ściekowe mydlarni winny być oczyszczane przed wypuszczeniem poza obręb fabryki.

Brześć n/B., dnia 6 lipca 1921 r. (Nr. VII-405).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

119.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie odbierania od bezterminowo urlopowanych żołnierzy wypożyczonych części umundurowania.

Poniżej zamieszczony wyciąg z odpisu pisma M. S. Wojsk. z dnia 17/VI b. r. Nr. 3173/Mob., jako uzupełnienie w ślad okólników Urzędu Wojewódzkiego z dnia 25/V b. r. Nr. 22|II i z dnia 15/VI b. r. Nr. II-35, przesyła się do wiadomości, celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Brześć n/B., dnia 7 lipca 1921 r. (Nr. II-903/6).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

„*Wyciąg z pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych*

z dnia 17 czerwca 1921 r. L. 3173/Mob.

Wobec zarządzeń, wydanych już przez Minist. Spraw. Wewn. rozkazuję:

1) Oddziały zapasowe mają wypożyczać nadal urlopowanym szeregowym, w razie braku ubrania cywilnego, ubrania wojskowe po uprzedniem odpruciu wszelkich odznak wojskowych, ze względu na to, że bezterm. urlopowani nie mają prawa nosić żadnych odznak wojskowych, za wyjątkiem odznaczeń i orderów.

Pod słowem odznaka wojskowa rozumieć należy: orzełek na czapce, dystynkcja na czapce, bluzie lub płaszczu, wężyki, patki na bluzie i płaszczu, naramienniki, guziki z orłem i t. p.

2) Z chwilą ogłoszenia powyższego rozkazu zabraniam władzom wojskowym:

a) przeprowadzać u bezterm. urlopowanych lub u osób cywilnych wszelkie rewizje, wzgl. kontrole co do możności oddania wypożyczanego umundurowania wojsk. wzgl. posiadania jego.

b) odbierać mundury wojskowe.

W razie niestosowania się władz wojskowych do powyższego punktu i odbierania przemocą bezterminowo urlopowanym, czy to w domu, czy na ulicy, umundurowania, pociągnę do surowej odpowiedzialności D-cę danej formacji.

3) Wszelką kontrolę nad używaniem i obrotem wypożyczonych części wyekwipowania żołnierskiego odstępuje się Min. Spraw Wewn., które dokonywać ją będzie przez podległe sobie organa samorządowe i organa policji państwowej, jako kompetentne, zaś ingerencja władz wojskowych (żandarmerji wojskowej) w tej sprawie ograniczać się może jedynie tylko do informowania policji państwowej o nielegalnem posiadaniu wzgl. obrocie temi przedmiotami, tudzież do współdziałania z organami policji państwowej w wypadkach, w których policja tego zażąda.

4) Bezpośrednia ingerencja organów żandarmerji wojskowej w stosunku do osób cywilnych może nastąpić tylko w wypadkach, przewidzianych ustawami o postępowaniu karnem.

5) Celem przyjścia z pomocą urzędom gminnym, wzgl. organom policji państwowej w dokonywaniu powyższej kontroli, wzgl. w odbieraniu mundurów wojskowych, prześlą wszystkie formacje zapasowe. wzgl. P. K. U., o ile możności, dokładne wykazy tych osób, którym już zostały wypożyczone przy zwalnianiu sorty umundurowania, do tych urzędów gminnych wzgl. posterunków policji państwowej, gdzie beztermin. urlopowani, po zwolnieniu z wojska, zamieszkują oraz w przyszłości przesyłać takowe będą przy każdorazowem zwolnieniu szeregowego i wypożyczeniu umundurowania.

6) Złożone przez zwolnionych dobrowolnie umundurowanie wojsk. w P. K. U., posterunku żandarmerji wojsk. lub policji państwowej, wzgl. odebrane przez organa policji państwowej, odeślą dane władze najbliższej Intendenturze Wojsk., z powiadomieniem przynależnej formacji zapasowej, że wypożyczone ubranie wojsk. odnośnego szeregowego zostało odesłane do Intendentury w X. V., która, po naprawieniu mundurów, zmagazynuje je w swoich magazynach mundurowych.

7) Paczki z odebranem umundurowaniem dane władze wysyłać będą pocztą wzgl. koleją, a koszta muszą pokrywać gotówką.

Rachunki za wysyłki pocztowe, z umundurowaniem, przedłożą dane władze Intendenturze, która zwróci im w pełnej wysokości wszelkie poniesione koszta.

W wypadku, gdyby dana władza miała do wysłania tak wielką ilość sort umundurowania, że zachodziłaby potrzeba wysłania z nimi konwojenta, koszta podróży tegoż winny być również pokryte przez Intendenturę.

Zarządzenia powyższe ogłoszą D. O. Geny w najbliższych swoich rozkazach dziennych.

Wszelkie inne zarządzenia, sprzeczne z powyższem, tem samem anuluję.

120.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie stosowania wyższego od dotychczasowego wymiaru kar w sprawach karno-administracyjnych.

Z przedstawionych miesięcznych wykazów spraw administracyjno-karnych i nakładanych przez p. p.

Starostów grzywien za przekroczenia niewykonania ich rozporządzeń, zauważyłem, że nakładane kary są zbyt niskie, szczególnie w sprawach przekroczeń przepisów sanitarnych.

Taki system stosowania kar nie może osiągnąć zamierzonego celu, którym winno być dążenie do sanacji warunków zdrowotnych, szczególniej w miastach i większych ośrodkach skupień ludności. Przytem kara pieniężna niezawsze może dać odpowiednie wyniki, które częstokroć osiągnięte raczej być mogą przez stosowanie kary aresztu.

Z powyższych względów zalecam p. p. Starostom, aby przy wykonywaniu orzecznictwa administracyjno-karnego w sprawach sanitarnych:

1) uwzględniali, w miarę słuszności, opinje i wnioski lekarzy powiatowych,

2) stosowali zasadniczo system wyższego wymiaru kar, jako jedynie w tych wypadkach celowy.

Brześć n/B., dnia 7 lipca 1921 r. (Nr. II-944/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

121.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów przy urządzaniu rektyfikacji spirytusu.

Podaje się do wiadomości i zastosowania przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla rektyfikacji spirytusu:

Rektyfikacje spirytusu mogą powstawać w miastach, po wsiach, słowem w zaludnionych miejscowościach.

Budynki rektyfikacji nie mogą być w bezpośredniem zetknięciu z zabudowaniami mieszkalnemi.

Budynki rektyfikacji muszą być wykonane z materjału ogniotrwałego i posiadać pokrycie ogniotrwałe.

Składy na surówkę i na spirytus winny się mieścić w oddzielnych, odosobnionych budynkach, nie mających innej łączności z budynkiem fabrycznym, prócz przewodów surowych i przewodników elektrycznych lub telefonicznych.

Dla przechowywania surówki i spirytusu wymagane są rezerwuary żelazne, ze specjalnem zabezpieczeniem dla władz skarbowych.

Wszystkie pomieszczenia winny być dostatecznie obszerne i widne i posiadać odpowiednie urządzenia wentylacyjne.

Wszelkie galerje, podesty, schody i t. p. muszą być ogrodzone i tak zabezpieczone, ażeby uchronić robotników od nieszczęśliwych wypadków.

Przy ustawianiu kotłów, ogradzaniu i zabezpieczaniu maszyn i t. p., muszą być przestrzegane odnośne przepisy.

Aparaty destylacyjne, zaopatrzone w automatyczne regulatory dla pary, powinny być tak ustawione, ażeby do każdego z nich było wygodnie dostąpić.

Wejścia na wierzch aparatów, po schodach z materjału ogniotrwałego, winny być wygodne i zabezpieczone poręczami.

Wodę odwarową, z aparatów rektyfikacyjnych, nie należy uważać jako wodę szkodliwą. W miastach wody ściekowe z rektyfikacji spirytusu winny być, przed spuszczeniem ich do kanałów miejskich odpowiednio ostudzone.

Brześć n/B., dnia 9 lipca 1921 r. (Nr. VII-417/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

122.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przymusowego ściągania podatków gminnych.

Jak wynika ze sprawozdań sytuacyjnych referentów samorządowych za m. czerwiec, w całym szeregu gmin wiejskich większa własność ziemska dotychczas nie zapłaciła podatków gminnych i ociąga się z ich zapłaceniem.

Objaw tem uważam za bardzo szkodliwy, tak dla interesów lokalnych samorządu gminnego, jak i państwowych, ponieważ paraliżująco oddziaływa na prawidłowe funkcjonowanie zarządów gminnych, a jednocześnie może wywołać wśród chętnych płatników zrozumałe niezadowolenie.

Utrzymanie stanu takiego, z powyższych przyczyn, nadal jest niepożądane i dążyć należy wszelkimi dostępnymi środkami do jego usunięcia.

Z uwagi na to i w celu doprowadzenia samorządu gminnego do sprawnego działania, zechce Pan Starosta wydać odpowiednie zarządzenie podwładnym organom gminnym, aby na regularne płacenie podatków gminnych zwracali szczególniejszą uwagę i pod żadnym względem do ich zaległości nie dopuszczali.

Wszelkie zatem podatki gminne, po upływie przewidzianego uchwałą Rady Gminnej terminu płacenia, uważać należy jako zaległe i Wójtowie gmin winni niezwłocznie przystępować do ich egzekwowania w drodze administracyjnej, z zachowaniem przepisów, wymienionych w artykułach 294, 295, 299, 300 i 301 „Zbornika uzakonienij opred. prawa i obiazannostiej wołostnych Starszin i pisarej“, wydanie Wydziału Ziemskiego z r. 1904.

Oprócz kosztów, związanych z przymusowem ściąganiem omawianych podatków, przysługuje gminom prawo, zgodnie z art. 19 i 21 rozp. K. G. Z. W. z dnia 21/XI-19 r. o skarbowości gmin wiejskich, (Dz. Urz. 40., poz. 435) nakładania kar na opornych płatników w wysokości do 100 rb.—216 mk. tudzież 1% miesięcznie od sumy zaległej.

Co się tyczy podatków z lasów państwowych, to żądania o ich zapłacenie, z wymienieniem wysokości, winny być przez Urzędy Gminne skierowywane do odnośnego Nadleśnictwa, za pośrednictwem Starostwa.

Brześć n|B., dnia 12 lipca 1921 r. (Nr. III-252/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

123.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie postępowania przy zapotrzebowaniach na podwody.

Wobec licznych zapytywań p. p. Starostów jak należy postępować przy wydawaniu podwód oraz rekwizycji takowych przez władze wojskowe,—polecam stosować się ściśle do obowiązujących przepisów, zawartych w Rozporządzeniu b. Szefa Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych, (Dz. Urz. Z. T. P. i E. Nr. 4 z r. 20 poz. 34) wydawanych na podstawie rozkazów Naczelnego Wodza z dnia 9 i 15/IX. 1920 r. i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16/IX—20 r.

Brześć n/B., dnia 9 lipca 1921 r. (Nr. II-385/2).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

124.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie sporządzenia numeracji domów.

Załączając okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 56 w sprawie sporządzenia numeracji domów, w myśl dołączonej instrukcji polecam Panu Staroście *natychmiast wydać* podległym urzędom komunalnym odpowiednie zarządzenie niezwłocznego przeprowadzenia numeracji domów mieszkalnych, na terenie powiatu się znajdujących, oraz sporządzenia ich wykazu, zgodnie z wzorem załączonej instrukcji, w przepisanym terminie.

Ze względu zaś na to, że prawidłowe i należyte dokonanie tej czynności ma służyć za podstawę do ścisłego przeprowadzenia pierwszego powszechnego spisu ludności naszego kraju, który ma się odbyć w dniu 30 września r. b.—dołoży Pan Starosta wszelkich starań, aby ta przygotowawcza do spisu praca dokonana została możliwie najlepiej, z wykluczeniem wszelkich niedokładności i uchybień.

W tym celu pouczy Pan podległe sobie urzędy komunalne o ważności i sposobie należytego jej uskutecznienia oraz ponadto zaleci personelowi referatu samorządowego i Naczelnikom Rejonów, aby w wykonaniu tej pracy przyjęli swój bezpośredni współudział i ścisły nadzór.

Sporządzone należycie przez organy komunalne wykazy domów winny być złożone w Starostwie dla przekazania ich w następstwie władzy, uskuteczniającej spis ludności.

Ponadto zwra am Pana uwagę na art. 6 załączonej instrukcji, w myśl którego dokonywana numeracja domów musi być przez zarząd gminny utrzymana nadal w stałej ewidencji i uzupełniana w miarę zachodzącej potrzeby.

O wykonaniu niniejszego polecenia doniesie Pan Starosta w terminie najpóźniej do dnia 20|VIII-21 r.

Termin: 20 VIII-21 r.

Brześć n|B., dnia 13 lipca 1921 r. (Nr. III-248|I).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

„Do wszystkich pp. Wojewodów, pana Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, p. Komisarza Rządu dla Śląska Cieszyńskiego oraz p. Komisarza na m. Warszawę.

Stosownie do uchwalonego w dniu 9/VI r. b. przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności, ma on być dokonany w dniu 30 września r. b. By spis ten mógł być dokładnie przeprowadzony koniecznem jest, by zawczasu wszystkie domy mieszkalne zostały ponumerowane oraz spisane w wykazach, które służyć mają do użytku Komisarzy spisowych. W tej mierze § 13 powołanego rozporządzenia zawiera następujące postanowienia:

„Gminy wiejskie i miejskie, względnie w byłej dzielnicy pruskiej obszary dominjalne, oraz zarządy tychże, obowiązane są do dnia 1 sierpnia 1921 roku sprawdzić, ewentualnie uzupełnić, a względnie wprowadzić numerację domów mieszkalnych, a po ukończeniu numeracji do dnia 15 sierpnia 1921 r. dostarczyć władzy spisowej wykazy miejscowości, ulic i domów według numerów.

Numeracja domów musi być po dniu 1 sierpnia utrzymywana w ewidencji i przeprowadzana w dalszym ciągu, wykreślenie numeru może być zarządzone tylko przez władzę administacyjną I instancji. Przepisy wykonawcze o numeracji domów wyda Minister Spraw Wewnętrznych, względnie Minister dla b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym. Władze administracyjne I i II instancji są obowiązane czuwać nad wykonaniem przepisów niniejszego artykułu“.

Dla wykonania tych wstępnych, a koniecznych dla spisu czynności, jak widać z ustalonych terminów, pozostało już b. niewiele czasu, wobec tego, aczkolwiek tekst powołanego rozporządzenia Rady Ministrów nie został jeszcze opublikowany w Dzienniku Ustaw, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła przy niniejszym opracowaną w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym „Instrukcję w przedmiocie numeracji domów“, oraz poleca Panu wydać niezwłocznie potrzebne zarządzenia w celu przeprowadzenia numeracji domów i sporządzenia ich wykazu ściśle według zasad tam zawartych i w terminach przepisanych. Pracę tę wykonać mają naczelnicy gmin (Magistraty), zechce jednak Pan Wojewoda (Generalny Delegat, Komisarz Rządu) wydać podwładnym sobie organom polecenia, by nad przeprowadzeniem jej roztoczyły nadzór, wykluczający wszelkie uchybienia i niedokładności.

Nadmienia się przytem, że wykazy domów, które mają być przeprowadzone według formularzy dołączonych do instrukcji, winny być przed 15 sierpnia r. b. złożone władzy spisowej, którą według § 9 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów są: w b. zaborze rosyjskim i w Galicji — władze administracyjne I instancji, a na Śląsku Cieszyńskim— przełożeni gmin.

Warszawa, dnia 7 lipca 1921 r. (Nr. A. O.-1310).

Minister:
w. z. Kuczyński m. p.“

125.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów przy urządzaniu krochmalni.

Podaje się do wiadomości i zastosowania przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla krochmalni:

Krochmal bywa wyrabiany z kartofli, zboża, ryżu i kasztanów. Głównie przy wyrabianiu krochmalu ze zboża i ryżu otrzymuje się dużo łatwo gnijących odcieków, które mogą zanieczyszczać wody i wydzielać przykre dla otoczenia gazy.

Dlatego też nie należy urządzać krochmalni w obrębie miasta w pobliżu mieszkań ludzkich.

Budynki krochmalni powinny być murowane, powinny posiadać twardą, dającą się łato zmywać—podłogę i ściany zastosowane dla zmywania.

Budynki krochmalni powinny być wentylowane w ten sposób, aby usuwane z nich zepsute powietrze nie było dokuczliwe dla otoczenia.

Naczynia fermentacyjne krochmalni powinny się zawsze znajdować w dobrym stanie i powinny być czysto utrzymywane, aby zatrzymujące się na ich ściankach resztki nie gniły.

Naczynia te powinny posiadać szczelne nakrycia, zamykane podczas fermentacji.

Z krochmalni nie powinny być wypuszczane bez oczyszczenia żadne ścieki fabrykacyjne.

Nieoczyszczane ścieki fabrykacyjne mogą być używane dla irygacji pól lub mogą być zbierane w odpowiednich - szczelnie zakrytych - zbiornikach, skąd muszą być odpowiednio często, n. p. dwa razy w tygodniu, w nocy wywożone.

Do odprowadzania ścieków mogą być używane przewody rurowe lub dobrze zakryte kanały.

Brześć n/B., dnia 12 lipca 1921 r. (Nr. VII-428/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

126.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie trybu wywiadów odnośnie przynależności osób i zapisu do ksiąg stanowych.

Wobec zdarzających się często wypadków konieczności zwracania Starostwom przez Urząd Wojewódzki, w celu uzupełnienia, spraw w przedmiocie dostarczania danych o przynależnosci osób do ludności stałej, ich zapisu do ksiąg organizacji stanowych („przyjazd do Polski“) i t. p. — podaję do wiadomości i scisłego zastosowania, co następuje: Stwierdzenie faktu zapisu danej osoby do ksiąg stanowych winno być, w miarę możności, dokumentalne, t. j. należy przesłać poświadczony urzędowo wyciąg z tych ksiąg (z podaniem daty zapisu i №). Wobec tego jednak, iż na terenie Województwa Poleskiego księgi stanowe uległy w znacznej części zniszczeniu wzgl. wywiezieniu do Rosji, fakt zapisu należy ustalić drogą protokularnego zbadania wiarogodnych świadków (conajmniej 2-ch). Protokuły wywiadu winny być bezwzględnie dołączone do aktów sprawy przy załatwieniu.

Jednocześnie podkreślam konieczność dokładnego wykonania poleceń: odpowiedzi winny ściśle uwzględniać postawione w poleceniu pytania. W razie niemożności dania odpowiedzi, z tych lub innych względów, należy to zaznaczyć w odnośnem piśmie, z podaniem przyczyny.

Jednocześnie zwracam uwagę PP. Starostów na niedopuszczalność używania terminu „księgi ludności“, których na terytorjum b. imperjum rosyjskiego nie było. Może być mowa wyłącznie o księgach organizacji stanowych.

Również niedopuszczalnem jest podawanie gołosłownych odpowiedzi o faktach zapisu do powyższych ksiąg bez poparcia tych odpowiedzi przez protokuły wywiadów. Powyższemi wskazówkami zechcą się PP. Starostowie ściśle kierować przy wykonywaniu odnośnych poleceń

Brześć n/B., dn, 16 lipca 1921 r. (№ I. 1448/2).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

127.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie budżetów gminnych.

Przedłożony do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wniosek tutejszy z dnia 25/IV b. r. L. III.871/2 o spowodowanie zmian w rozporządzeniu K.G.Z.W. z dnia 21/XI-19 r. w przedmiocie skarbowości gmin wiejskich (Dz. Urz. 40, poz. 435), dotychczas w drodze prawodawczej nie zyskał zatwierdzenia.

Z uwagi, że przewidziane tem rozporządzeniem źródła podatkowe, jak to wynika z pism niektórych pp. Starostów, zostały zupełnie wyczerpane i z tego powodu gminy wiejskie nie mają możności zbilansowania strony wydatków ze stroną dochodów w budżecie na II półrocze r. b., przeto w celu umożliwienia im pokrycia tych wydatków zechcą Panowie Starostowie zalecić Zarządom Gminnym, aby przy ustaleniu prowizorjum budżetowego. na nowy 6-cio miesięczny okres, wstawiały do budżetu takie same podatki, jakie były stosowane w poprzednim okresie prowizorjum budżetowego.

Uchwalone w ten sposób przez Rady Gminne budżety, zgodnie z art. 37 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 26/VI-19 r. (Dz. Urz. K. G Z. W. № 21 poz. 215), winny być przedłożone niezwłocznie Panom Starostom do zatwierdzenia.

Brześć n/B., dnia 19 lipca 1921 r. (Nr. III-71/6).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

128.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie organizacji powiatowych Rad Opieki Społecznej.

Powołując się na tut. pisma okólnikowe z dnia 15 IV Nr. 3-0 Sp. i z dnia 2/V Nr. IX 3/2, polecam Panu, w terminie 7-mio dniowym od daty otrzymania niniejszego, przedstawić do Urzędu Wojewódzkiego dokładne sprawozdanie o poczynionych zarządzeniach w przedmiocie likwidacji organizacji Rady Głównej Opiekuńczej na terenie powierzonego Panu Starostwa i o rezultatach działalności powołanej do tego Komisji Likwidacyjnej.

Jednocześnie należy przedstawić:

1) Wykaz składu osobowego Komisji Likwidacyjnej,
2) Wykaz składu osobowego powołanej do życia—na nowych podstawach—powiatowej Rady Opieki Społecznej,
3) Wykaz egzystujących w powiecie instytucji dobroczynnych, humanitarnych lub użyteczności publicznej:
   a) objętych już przez Radę powiatową Opieki Społecznej;
   b) nie objętych jeszcze przez powyższą Radę (co do tych wyjaśnień należy stwierdzić na jakich podstawach funkcjonują).

Wobec otrzymanych od niektórych pp. Starostów doniesień. że powiatowe Rady Opieki Społecznej nie zostały zorganizowane, ponieważ na terenie Starostwa instytucje dobroczynne jeszcze nie istnieją, wyjaśniam, że wspomniane Rady Opieki Społecznej powołują się nietylko dla tego, aby zarządzać już uruchomionemi takiemi instytucjami. lecz głównym ich celem i zadaniem jest dążenie do tworzenia nowych zakładów o charakterze dobroczynnym i rozwijanie działalności opiekuńczo-ratowniczej. Przeto jeżeli na terenie danego Starostwa niema dotąd żadnej instytucji dobroczynnej, to przedewszystkiem i niezwłocznie należy zorganizować Radę Opieki Społecznej, która obmyśli sposoby i środki do wszczęcia akcji opiekuńczo-ratowniczej.

Brześć n/B., dnia 14 lipca 1921 r, (Nr: IX. 66).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

129.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie utworzenia Komisji Zapomogowych.

W celu niesienia pomocy poszkodowanym w odbudowaniu zniszczonych przez działania wojenne domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych drobnych rolników oraz drobnych posiadaczy miejskich, którzy bez pomocy Państwa nie są w stanie odbudować się, powołana została na obręb Województwa Poleskiego Okręgowa Dyrekcja Odbudowy Polesia, która już prawie we wszystkich miastach powiatowych zorganizowała powiatowe Biura Odbudowy, w myśl ustawy z dnia 2 marca 1920 roku (Dz. Ust. ex 1920 r. Nr. 24, art. 5).

Aby działalność tych biur była jaknajwięcej wydajną i przychodziła z pomocą przy odbudowie Kraju najbardziej tego potrzebującym, przewidziana jest ustawą z dnia 18 lipca 1919 r. (Dz. Ust. ex 1919 r. Nr. 63, poz. 368) współakcja Komisji Zapomogowych, w skład których wchodzą przedstawiciele miejscowego społeczeństwa z wyborów.

Wobec powyższego polecam panom Storostom niezwłocznie zorganizować Komisje zapomogowe w każdym powiecie (najlepiej na najbliższem posiedzeniu tymczasowej Rady powiatowej) z przedstawicieli wskazanych w art. 12-ym ustawy z dn. 18 lipca.

Tryb zwoływania posiedzenia Komisji Zapomogowych, jej regulamin i kompetencja określa rozporządzenie wykonawcze do wspom. ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. (Dz. Ust. ex 1920 r. Nr. 18, poz. 88).

Sprawozdanie o wykonaniu niniejszego polecam złożyć mi w terminie do dnia 1-go sierpnia 1921 r.

Brześć n B., dnia 20 lipca 1921 r. (Nr. II-601|2).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

130.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie rejestracji strat wojennych.

Na mocy uchwały Rady Ministrów z dnia 15 VI 21 r. Główny Urząd Likwidacyjny przystępuje do ustalenia i oszacowania strat, wynikłych z wojny Europejskiej, oraz do rejestrowania strat z okresu wojny polsko-rosyjskiej na ziemiach włączonych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie traktatu ryskiego.

Dla dokonania rejestracji i ustalenia strat będą powołane do życia, po porozumieniu się z miejscowemi Starostwami, Komisje rejestracyjne w każdym powiecie, zależnie od miejscowych warunków, i w tym celu Główny Urząd Likwidacyjny wyśle swych delegatów powiatowych do poszczególnych powiatów w ciągu miesiąca lipca r. b.

W związku z powyższem polecam P. P. Starostom udzielić wymienionym delegatom oraz Komisjom wszelkiej pomocy celem należytego i śpiesznego przeprowadzenia akcji rejestracyjnej; szczególną uwagę należy zwrócić na to, aby zarządy gmin miejskich dostarczyły delegatom powiatowym odpowiednich mieszkań. Dla samych Komisji rejestracyjnych zechcą p.p. Starostowie udzielić, w miarę możności, pomieszczenia w lokalu Starostwa, względnie współdziałać przy ich rozmieszczeniu.

Prośby delegatów, dotyczące ułatwień w akcji rejestracyjnej, należy spełniać zgodnie z zadaniami i uprawnieniami władz administracyjnych.

Brześć n|B., dn. 21 lipca 1921 r. (Nr. II-929 3).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

131.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie niedozwolonego noszenia odnak wojskowych przez bezterminowo urlopowanych żołnierzy.

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wojskowych doszły wypadki, że zdemobilizowani i bezterminowo urlopowani noszą bezprawnie dalej odznaki wojskowe, jako to:

czapki wojskowe,
orzełki z tarczą na czapce i na naramiennikach,
naramienniki na płaszczu i kurtce,
patki na płaszczu i kurtce,
wężyki na kurtce,
numera pułków na naramiennikach,
emblemata i specjalne godła wojskowe,
sznury naramienne.

Stan taki sprzeciwia się obowiązującym w tej mierze przepisom ustaw karnych, jako umożliwiający wykorzystywanie tych odznak do wszelkiego rodzaju nadużyć.

Niemniej wywołuje to w licznych wypadkach wiele powikłań w życiu codziennem, gdyż niejednokrotnie zdarzało się, że noszący odznaki wojskowe, z powodu nieoddawania wyższym szarżom wojskowym ukłonu, byli przez nich z tego powodu zatrzymywani i pociągało to za sobą w konsekwencji różne nieporozumienia.

Z tego powodu, w myśl pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. A. W. 780 i w ślad okólnika Urzędu Wojewódzkiego z dnia 25 V b. r. Nr. 22 II-II. 401/1, celem zapobieżenia tym niewłaściwościom polecam p.p. Starostom, co następuje:

1) Podać do publicznej wiadomości — w sposób w danej miejscowości używamy — (po wsiach —za pomocą ogłoszeń, w miastach—plakatami), że noszenie przez zdemobilizowanych wyżej wymienionych odznak wojskowych jest zabronione i że niestosowanie się do tego zakazu pociąga za sobą kary sądowe, przewidziane w odnośnych obowiązujących ustawach karnych. (art. 138 i 272 ustawy karnej z r. 1903).

Nie stosuję się to oczywiście do odznak pamiątkowych, odznaczeń i orderów, otrzymanych w czasie służby wojskowej w b. formacjach polskich oraz w Wojsku Polskiem.

2) W związku z powyższem ogłoszeniem Starostwa, jako władze administracyjne I instancji, będą, za pomocą podległych sobie organów tak państwowych, jak i samorządowych, zwracać baczną uwagę na przestrzeganie tego zakazu, przyczem ujawnione wypadki przekroczeń należy kierować do właściwych władz sądowych.

O wydanych w powyższym kierunku zarządzeniach należy powiadomić Urząd Wojewódzki w terminie 10-dniowym.

Brześć n/B., dnia 22 lipca 1921 r. (Nr. II-903/7).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

132.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie prenumerowania dzienników urzędowych przez urzędy komunalne.

Doszło do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, że gminy wiejskie i magistraty, położone na terenie tut. Województwa, nie prenumerują żadnych pism urzędowych.

Wobec tego, i w związku z roporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12/VI-19 r. (Dz. Urz. Nr, 37, poz. 480) w przedmiocie obowiązkowej prenumeraty przez urzędy komunalne Dziennika Praw, zechce Pan Starosta niezwłocznie zarządzić, aby wszystkie urzędy gminne i magistraty, w powierzonym Mu powiecie położone, poczynając od dnia 1 stycznia r. b. obowiązkowo prenumerowały na rachunek własny „Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i „Dziennik Urzędowy Województwa Poleskiego“.

Oprócz tego należy zalecić urzędom gminnym obowiązkową prenumeratę tygodnika „Gmina“ i wypisanie rocznika „Gminy“ z r. 1920, wydawanego przez Biuro Pracy Społecznej w Warszawie.

Brześć n/B., dnia 23 lipca 1921 r. (Nr. III-275/1.)

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

133.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie rewizji asygnat na drzewo do odbudowy.

Wobec tego że asygnaty na drzewo budulcowe, wydane w myśl ustawy z dn. 28/2-19 (Dz. Pr. Nr. 20, poz. 229) przez powiatowe komisje rozdziału drzewa, wzg. powiatowe biura odbudowy w latach 1919, 1920 i 1921, w znacznej części nie zostały zrealizowane, wynika konieczność sprawdzania tychże.

Polecam przeto panom Starostom podać do ogólnej wiadomości przez urzędy gminne we wsiach i przez magistraty w miastach, że osoby, będące w posiadaniu asygnat, wystawionych przed 15 lipca 1921 r., a dotychczas niezrealizowanych, winne je przedłożyć odnośnemu Powiatowemu Biuru Odbudowy do dnia 1-go listopada 1921 r. do sprawdzenia, w celu zastąpienia danej asygnaty przez nową lub jej potwierdzenia i prolongowania.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że asygnaty, wystawione w latach 1919, 1920 i w roku bieżącym przed 15 lipca, o ile nie zostaną okazane, stwierdzone i prolongowane, tracą moc swoją z dniem 1-go listopada 1921 r.

Brześć n/B., dn. 23 lipca 1921 r. (Nr. II-978/2).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

134.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów przy urządzaniu gorzelni.

Podaje się do wiadomości i zastosowania przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla gorzelni:

Urządzanie gorzelni jest dopuszczalne o ile będzie ona odpowiednio spożytkowywała swój wywar.

Gorzelnie powinny być budowane możliwie poza miastem.

Budynki gorzelni powinny być wykonane z materjału ogniotrwałego i powinny posiadać ogniotrwałe pokrycie dachu. Nie mogą być one budowane w bezpośredniem zetknięciu z budowlami mieszkalnemi lub gospodarczemi.

Wszelkie pomieszczenia gorzelni winny być dostatecznie obszerne, ażeby wszędzie był wygodny dostęp. Powinny być widne i posiadać odpowiednie urządzenia wentylacyjne, ażeby dopływ świeżego powietrza i odpływ zepsutego był stale zapewniony. (Wydzielający się w dziale fermentacyjnym bezwodnik węglowy winien być usuwany przez otwory w ścianach ponad podłogą).

Podłogi w tych działach gorzelni, gdzie się ma do czynienia z cieczami, winny być wykonane z materjału niewsiąkliwego i posiadać taką kanalizację, względnie pochyłość, ażeby ciecz łatwo mogła spływać.

Schody, galerje, podesty, otwory w podłogach i t. p. muszą być ogrodzone i tak zabezpieczone, ażeby robotnicy uchronieni byli od nieszczęśliwych wypadków.

Oświetlenie gorzelni pożądane jest elektryczne, dopuszczalne są jednak i inne.

Przy oświetleniu naftowem lampy winny być zaopatrzone w blaszane zbiorniki na naftę.

Składy okowity muszą być oświetlane za pomocą lamp odpowiednio zabezpieczonych przeciwko zapalaniu gazów.

Przy ustawianiu kotłów, ogradzaniu i zabezpieczaniu maszyn, kół rozpędowych, pędni i t. p. muszą być przestrzegane odnośne w tym przedmiocie przepisy.

Płukarka kartofli winna się mieścić w jasnem pomieszczeniu. Parniki winny się mieścić w jasnem pomieszczeniu a dostęp do nich winien być łatwy.

Każden parnik winien być zaopatrzony w wentyl bezpieczeństwa, manometr i być wypróbowany, przed puszczeniem w ruch, na wytrzymałość, według odnośnych przepisów.

Górny brzeg kadzi zacierowej winien się znajdować przynajmniej na 1 metr nad podłogą.

Kadź zacierowa winna być przykryta i zaopatrzona w rurę z wywietrznikiem dla odprowadzania na zewnątrz, wydzielającej się podczas zacierania, pary wodnej.

Wierzchnie brzegi betonowych zbiorników fermentacyjnych, oraz drewnianych kadzi, powinny wystawać przynajmniej ponad podłogę na 1 metr.

Aparaty destylacyjne, zaopatrzone w automatyczne regulatory dla pary, powinny być tak umieszczone, ażeby dostęp do nich był wygodny. Schody na wierzch aparatów muszą być wygodne, zabezpieczone poręczami i wykonane z materjału ogniotrwałego.

Magazyny na okowitę nie mogą być urządzane w budynku samej gorzelni, lecz muszą stanowić budynek oddzielny, nie mający innej łączności z budynkiem fabrycznym prócz przewodów rurowych i przewodników elektrycznych.

Dla przechowywania gotowego produktu wymagane są rezerwuary żelazne, ze specjalnem zabezpieczeniem dla władz skarbowych.

Brześć n/B., d. 28 lipca 1921 r. (№ VII—494/1.

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

135.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie ogłoszenia Komisji Rewindykacyjnej.

Niżej zamieszczone ogłoszenie Komisji Rewindykacyjnej przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym przesyła się do wiadomości i powiadomienia o tem osób zainteresowanych przez urzędy gminne i magistraty. Brześć n B., d. 28 lipca 1921 r. (№ II-1055/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

„Komisja Rewindykacyjna przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym podaje do wiadomości, że przystąpi wkrótce do odbioru w naturze następujących kategorji przedmiotów, wywiezionych przez Niemców lub osoby działające w ich interesie, z terytorjum Polski, stanowiącego uprzednio były zabór rosyjski, na terytorjum Niemiec lub ich wojennych sprzymierzeńców:

a) Archiwa (patenty, plany, rysunki, modele, rejestry, księgi handlowe lub kancelaryjne, korespondencje, druki i t. p.).

b) Dzieła sztuki i kultury (obrazy, rzeźby, rękopisy, książki, zbiory i t. p. (biżuterja i kosztowności).

c) Dzwony, przedmioty kultu, aparaty kościelne lub ich części.

d) Narzędzia i instrumenty, służące do pracy zawodowej, z wyłączeniem narzędzi i instrumentów przemysłu, rolnictwa i żeglugi, o których zwrot Komisja Rewindykacyjna już występowała.

e) Papiery wartościowe z kuponami.

Pozatem Komisja Rewindykacyjna wystąpi o zwrot zabranych, aresztowanych lub sekwestrowanych przez władze cywilne lub wojskowe niemieckie, bądź przez poddanych niemieckich lub ich przedstawicieli:

1) Kaucji, depozytów i wkładów w instytucjach kredytowych.

2) Gotowizny w instytucjach samorządowych, publicznych i t. p. bądź też u osób prywatnych.

3) Kapitałów, przysłanych z Rosji do Polski przez uchodźców, które były zatrzymane przez niemców.

4) Długów, ściągniętych przez niemieckie zarządy cywilne i wojskowe. Mając na względzie, że rejestracja strat wojennych, przeprowadzona w swoim czasie przez Komisje Szacunkowe, nie obejmowała wszystkich przedmiotów wyżej wymienionych kategorji oraz obszarów, przyłączonych na mocy traktatu Ryskiego do Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja Rewindykacyjna ogłasza co następuje:

Wszystkie osoby i instytucje, poszkodowane przez zabranie im przedmiotów oraz sum, podpadających pod którykolwiek z wyżej wymienionych punktów, które poniesionych strat nie zarejestrowały w państwowych Komisjach Szacunkowych — winny złożyć osobiście lub przesłać pocztą odpowiednie, własnoręcznie wypełnione deklaracje do Wydziału Identyfikacyjnego Komisji Rewindykacyjnej w Warszawie, przy ulicy Jasnej № 8 (1-sze piętro) w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia. Deklaracje winny być sporządzone oddzielnie na każdy poszczególny przedmiot, względnie kompleks przedmiotów jednakowych i zawierać informacje według następującego kwestjonarjusza:

1) Imię, nazwisko, przynależność państwowa poszkodowanego.

2) Dokładny adres zgłaszającego deklarację (powiat, gmina, wieś, miasto, ulica, numer domu).

3) Dokładny opis przedmiotów (rozmiary, waga, cechy, charakterystyczne części składowe i przynależności).

4) Sposób zabrania (rekwizycja, sekwestr, areszt, rabunek, wypożyczenie).

Czas zabrania (rok, miesiąc, dzień).

Miejsce zabrania (powiat, gmina, miasto, ulica, № domu).

5) Władze (Urząd) względnie osoba, która zabranie zarządziła lub przeprowadziła.

6) Miejsce, dokąd przedmiot wywieziono (miasto, ulica, Nr. domu, powiat, gmina, wieś).

7) Komu przedmiot zabrany oddano do przechowania lub użytkowania (Organizacja, urząd, firma lub osoba).

8) Wynagrodzenie, otrzymane przez poszkodowanego (suma w markach lub rublach).

9) Czas wypłaty (rok, miesiąc, dzień) i urząd lub osoba, która zapłatę pobrała.

10) Dowody, potwierdzające zgodność deklaracji (kwit rekwizycyjny, numer, data, zaświadczenie tymczasowe lub inne).

11) W razie braku dowodów potwierdzenia prawdziwości danych, złożonych w deklaracji przez uwierzytelnione podpisy dwóch świadków.

12) Dokładny adres w Polsce, według którego poszkodowany pragnie mieć dostarczony przedmiot, w razie odnalezienia go.

Deklaracje powinny, o ile możności, zawierać odpowiedzi na wszystkie punkty kwestjonarjusza, jednak niemożność ścisłego wypełnienia tego warunku nie powoduje nieważności zgłoszenia. Przy deklaracjach winny być składane wszelkie dokumenty dowodowe, w oryginałach lub odpisach, z tem, że, w razie złożenia ich w odpisach nieuwierzytelnionych, oryginały winny być na żądanie Komisji Rewindykacyjnej okazane. Pożądane jest załączenie fotografji rzeczy poszukiwanej. Podania i załączniki są wolne od opłat stemplowych.

Deklaracje powyższe winny być datowane i podpisane, przyczem Komisja Rewindykacyjna zwraca uwagę, że stosownie do Rozporządzenia z dnia 31|III-21 roku (Dziennik Ustaw Nr. 29 poz. 168 § 2) za podanie fałszywych informacji grozi odpowiedzialność karna.

Warszawa, dnia 16 lipca 1921 r.

Komisja Rewindykacyjna.

136.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie rejestracji szkód materjalnych jeńców polaków, poniesionych w niewoli niemieckiej.

W myśl pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19|VII b. r. Nr. A. O. 1475|921 oraz zgodnie z pismem Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 11|VII b. r. Nr. 2849 Departament VII Gosp., polecam pp. Starostom:

1) podać do publicznej wiadomości, w sposób w danej miejscowości używany—przez gminy i starostwa oraz przez miejscowe duchowieństwo, ogłoszenia w świątyniach, a w miastach — plakatami — o doniosłości rejestracji strat materjalnych, poniesionych w niewoli niemieckiej przez jeńców polaków

z b. armji rosyjskiej, w czasie wojny 1914—1919 r., podanych w załączonym przy niniejszym odpisie rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17/1 1921 r. (ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr. 14. poz. 31).

2) Wydać polecenie wójtom gmin i burmistrzom aby powiadomili ludność o powyższej rejestracji i zachęcili ją, by we własnym interesie brała w tej rejestracji udział.

O wydanych w tym kierunku zarządzeniach polecam zawiadomić Urząd Wojewódzki w terminie 10-dniowym.

Brześć n/B., dn. 29 lipca 1921 r. (Nr. II-1038/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman m. p.*

(*Załącznik do okólnika Nr. II-1038/1*).

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie rejestracji szkód materjalnych, wyrządzonych w niewoli niemieckiej jeńcom Polakom z byłej armji rosyjskiej w czasie wojny roku 1914 — 1919.

Na mocy art. 3 Ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o ratyfikacji Traktatu pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonemi i Skojarzonemi, a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku (Dz. U. R. P. z 1920 roku Nr, 35 poz. 199), oraz na podstawie dekretu z dnia 31 stycznia 1919 roku o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego, (Dz. Pr. P. P. z 1919 roku Nr. 12 poz. 132) zarządza się, w wykonaniu art. 223 cz. VI dział I wyżej wymienionego traktatu, co następuje:

§ 1.

Szkody, wyrządzone jeńcom Polakom z byłej armji rosyjskiej w niewoli niemieckiej w czasie wojny światowej pomiędzy Mocarstwami Sprzymierzonemi i Skojarzonemi a Niemcami, poczynając od dnia 27 lipca 1914 roku, podlegają rejestracji.

§ 2.

Rejestrację i ustalenie strat przeprowadzać będzie Ministerstwo Spraw Wojskowych (Departament VII Gospodarczy Sekcja Wojenno-Likwidacyjna) dla użytku Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Organy, utworzone lub powołane przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, będą przyjmowały zgłoszenia, oraz przeprowadzały potrzebne dochodzenia i badania na podstawie otrzymanych instrukcji, wydawanych przez Ministerstwo w porozumieniu z Głównym Urzędem Likwidacyjnym,

§ 3.

Do zgłoszenia wniosku o rejestrację uprawnione są:

a) osoby, które, jako wojskowi armji rosyjskiej, dostały się do niewoli niemieckiej podczas wojny światowej pomiędzy Mocarstwami Sprzymierzonemi i Skojarzonemi, a Niemcami i tam jako jeńcy poniosły szkody materjalne,

b) rodziny wyżej wymienionych jeńców wojskowych, zmarłych w niewoli, lub osoby wskutek ich śmierci poszkodowane,

Do zgłoszenia wniosku o rejestrację uprawnione są osoby, wymienione w p. a) niniejszego paragrafu, o ile przysługuje im obywatelstwo polskie.

§ 4.

Rejestracji podlegają szkody wyrządzone jeńcom:

1) z powodu zabrania im przedmiotów użytku osobistego, jako to: medalów, orderów, odzieży, bielizny, obuwia, pościeli i t. p.

2) wskutek odebrania im papierów wartościowych (należy ściśle określić jakie, i — w miarę możności — podać numery),

3) wskutek odebrania dokumentów (również należy określić jakie),

4) wskutek zabrania pieniędzy (podać sumę i walutę jak np: ruble, franki, korony, złoto, srebro lub papiery),

5) wskutek przepadnięcia w Niemczech pakunków w części lub w całości;

6) wskutek niedoręczenia osobom właściwym przekazów i posyłek, wysłanych do jeńców lub przez jeńców;

7) wskutek niewypłacenia jeńcom pensji (żołdu),

8) wskutek niesumiennej wymiany jeńcom ich pieniędzy na marki niemieckie,

9) wskutek niewypłacenia jeńcom wynagrodzenia za pracę przymusową.

§ 5.

Interesowane osoby powinny zgłaszać swe pretensje na ustalonych do tego celu kwestjonarjuszach, mianowicie:

a) mieszkańcy m. st. Warszawy — wprost do Ministerstwa Spraw Wojskowych, Sekcja Wojenno-Likwidacyjna Departamentu VII Gospodarczego,

b) mieszkańcy pozostałych miast — do właściwych Magistratów,

c) mieszkańcy wsi — do właściwych urzędów gminnych.

Kwestjonarjusze wydawać będą powyższe urzędy. Osoby zgłaszające pretensje, powinny, w miarę możności, składać dowody pisemne, stwierdzające słuszność pretensji, w braku zaś takich dowodów — zeznania dwóch świadków, na piśmie, według wzorów dołączonych do kwestjonarjusza. Zeznania takie powinny być poświadczone przez władze państwowe lub instytucje samorządowe.

Pretensje osób, niemogących udowodnić swoich strat, na ich życzenie, mogą być również zarejestrowane, przyczem w takich wypadkach w kwestjonarjuszach podawać należy przyczyny, dla których poszkodowany nie mógł przedstawić formalnych dowodów pretensji.

§ 6.

Do zgłaszania pretensji przez osoby zamieszkałe na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się termin miesięczny od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Dla osób zamieszkałych poza obszarem Rzeczypospolitej termin wskazany będzie osobnem rozporządzeniem.

§ 7.

Wszelkie materjały rejestracyjne, wraz z przedstawionymi dokumentami przez osoby interesowane, Magistraty i urzędy gminne przesyłają bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wojskowych (Sekcja Wojenno-Likwidacyjna Departamentu VII Gospodarczego w Warszawie).

§ 8.

Rejestracja, dokonywana na zasadzie niniejszego rozporządzenia, nie przesądza o ostatecznem uregulowaniu przez Rząd Rzeczypospolitej pretensji, zgłoszonych w kwestjonarjuszu i nie uzasadnia roszczeń poszkodowanych z tego tytułu do Skarbu Rzeczypospolitej.

§ 9.

Podania w przedmiocie zgłoszeń, oraz załączniki na podstawie art. 6 ust. 6 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. z 1919. Nr. 14 poz. 145 wolne są od opłaty stemplowej.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1921 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *Witos*

Minister Spraw Wojsk.: (—) *Sosnkowski*, gen.-por.

Minister Spraw Zagran.: (—) *E. Sapieha*

Minister Spraw Wewnętrz.: (—) *Skulski*

Prezes Głów. Urz. Lik.: w. z. (—) *J. Karśnicki*

137.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie obsadzania wakujących posad przez inwalidów i byłych wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w myśl intencji Sejmu Ustawodawczego, poleciło wszystkim podległym urzędom przy obsadzaniu wakujących posad uwzględniać, w wypadku równych kwalifikacji kandydatów, przedewszystkiem inwalidów i zdemobilizowanych wojskowych.

Wobec powyższego zechcą Panowie uczynić wszystko możliwe aby zdemobilizowani wojskowi i inwalidzi korzystali rzeczywiście przy obsadzaniu posad z pierwszeństwa, o ile posiadają równe z innymi kandydatami kwalifikacje.

Nadto zechcą Panowie zarządzić sporządzenie i przedłożenie tut. Urzędowi Wojewódzkiemu listy imiennej przyjętych do służby w czasie od 1-go marca do 30 czerwca 1921 r. inwalidów i zdemobilizowanych wojskowych (armji polskiej), podając jednocześnie liczbę przyjętych w tym czasie — na równorzędne posady — niewojskowych i załączając wyjaśnienie, co było powodem pominięcia kandydatów z pośród zdemobilizowanych wojskowych.

Zauważam, że w listach imiennych, oprócz nazwiska, imienia, obecnego charakteru i przydziału służbowego oraz daty przyjęcia do służby wskazanego urzędnika, należy podać dokładnie stopień i ostatni przydział wojskowy, datę dokumentu zwolnienia z wojska oraz oddział, który dokument ten wystawił.

Nadto polecam aby listy takie były sporządzane co miesiąc i przedkładane Wydziałowi Prezydjalnemu tut. Urzędu Wojewódzkiego zawsze do dnia 10-go następnego miesiąca.

Brześć n/B., dnia 30 lipca 1921 r. (Nr. I. Os. 1561/1)

Wojewoda:
(—) *Walery Roman*

III.

138.

RUCH SŁUŻBOWY

w ciągu miesiąca Lipca 1921 roku

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Włodzimierza Dworakowskiego p. o. urzędnika P. U. W. w VI st. sł.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

przeniósł:

Jana Sułowicza p. o. Referenta Rolnego w Grybowie w dotychczasowym charakterze służb. do Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w VII st. sł.

Minister Aprowizacji

przeniósł:

Edmunda Niedzielskiego p. o. Referenta w Wydziale Aprowizacji P. U. W. do Urzędu Starościńskiego w Pińsku w charakterze Ref. Aprowizacji w VII st sł.

Wojewoda

mianował:

Mikołaja Józefa Siessa Pomocnikiem Referenta P. U. W. w VIII st. sł. Bolesława Sobieraja p. o. technika w Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. w VIII st. sł. Roberta Molickiego p. o. rysownika Pol. Okr. Dyr. R. P. w IX st. sł. Michała Komockiego p. o. rysownika Pol. Okr. Dyr. R. P. w IX st. sł. Stefana Waczyńskiego p. o. urzędnika P. U. W. w IX st. sł. Czesława Zembrzuskiego p. o. technika Pol. Okr. D. R. P. w IX st. sł. Stanisławę Karczewską p. o. maszynistki Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. w X st. sł. Antoniego Borowskiego p. o. kancelisty P. U. W. w XI st. sł. Bolesława Janowicza p. o. sekretarza Oddziału Bud. Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ w IX st. sł.

przyjął na kontraktową służbę:

Antoniego Fruszkina w charakterze rachmistrza Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. z upozaż. w/g. X st. sł. Antoniego Borowskiego w charakterze kancelisty Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. z uposaż. w/g. X st. sł. Helenę Łosiową w charakterze kancelistki Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. z uposaż. w/g. XI st. sł. Sergjusza Fiodorowa w charakterze technika Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. z uposaż. w/g. IX st. sł. Stefańję Wojniłowiczównę w charakterze maszynistki w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w XII st. sł.

posunął:

Mieczysława Statkiewicza p. o. urzędnika P. U. W. do VIII st. sł.

zwolnił ze służby:

Juljana Antoniego Kozyrę p. o. Mł. Referenta Admin. P. U. W. na własne żądanie z dniem 31-go lipca 1921 r. Czesława Taraszkiewicza p. o. Kierownika Kancelarji Wydz. Aprow. P. U. W. na własne żądanie z dniem 31-ym lipca 1921 r. Zofję Zarzycką p. o. maszynistki Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. na własne żądanie z dniem 30-ym czerwca 1921 r. Przemysława Chrapkiewicza p. o. kancelisty P. U. W. na zasadzie art. 46 Tymcz. przep. służb. dla urz. państw.

z dniem 31-ym lipca 1921 r. Witolda Podlewskiego p. o. Mł. Refer. Administr. P. U. W. na zazadzie art. 46 Tymcz. przep. służb. dla urz. państw. z dn. 31-ym maja 1921 r.

B. W STAROSTWACH.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Dr. Franciszka Forysia p. o. Starosty Brzeskiego w VI st. sł. Witolda Zdżarskiego p. o. urzędnika Urz. Starościńskiego w Kamieniu-Koszyrskim w VII st. służb.

zwolnił ze służby:

Edmunda Dorję-Dernałowicza p. o. Starosty Brzeskiego na własne żądanie z dn. 30 lipca 1921 r. Wacława Kiniewicza p. o. Referenta Paszportowego Urz. Starościńskiego w Kobryniu na skutek redukcji etatu z dn. 30 czerwca 1921 r.

Wojewoda

mianował:

Konrada Baranowskiego p. o. Naczelnina III Rej. Star. Sarneńskiego w VIII st. sł. Jana Bieńkowskiego p. o. Naczelnika III Rej. Star. Łuninieckiego w VIII st. sł. Władysława Iwaszkiewicza p. o. Mł. Ref. Finans. Gospodarcz. Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w VIII st. sł. Wacława Kiniewicza p. o. Refer. Mł. Admin. Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w VIII st. sł. Michała Kucewicza p. o. Mł. Refer. Finans. Gospod. Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w VIII st. sł. Edwarda Laskowskiego p. o. Naczelnika II Rej. Starostwa Drohiczyńsk. w VIII st. sł. Pawła Łukiewicza p. o. Mł. Refer. Admin. Urzędu Starościńsk. w Prużanie w VIII st. sł. Bronisława Łaskiego p. o. Refer. Aprowizacji Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w VIII st. sł. Zygmunta Proszkowskiego p. o. Refer. Aprow. Urzędu Starośc. w Sarnach w VIII st. sł. Bronisława Rochmankowskiego p. o. Referenta Samorządowego Urzędu Starościńsk. w Pińsku w VIII st. sł. Edwarda Woronowicza p. o. technika u Inżyniera Drogowego pow. Prużańskiego w VIII st. sł. Wacława Zawiszę p. o. Mł. Ref. Finans. Gospodarcz. Urzędu Starośc. w Łunińcu w VIII st. sł. Roberta Baranowskiego p. o. Sekretarza Ref. Aprowizacji Urzędu Starośc. w Sarnach w IX st. sł. Joachima Boniewicza p. o. Sekretarza—pomocnika Naczeln. Kanc. Urzędu Starościńskiego w Sarnach w IX st. sł. Atanazego Kurbana p. o. urzędnika gospodarczego Urzędu Starościńsk. w Sarnach w IX st. sł. Eustachego Stańskiego p. o. sekretarza Refer. Aprow. Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w IX st. sł. Adama Sołodonisa p. o. sekretarza Refer. Aprow. Urzędu Starośc. w Kobryniu w IX st. sł. Stanisława Więckowskiego p. o. Mł. Refer. Admin. Urzędu Starościńsk. w Kamieniu-Koszyrskim w IX st. sł. Antoniego Osmólskiego p. o. urzędnika gospodarcz. Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w IX st. sł. Antoniego Falińskiego p. o. Kancelisty w Urzędzie Naczeln. III Rej. Star. Pińskiego w X st. sł. Andrzeja Imiela p. o. Kancelisty w Urzędzie Naczeln. I Rejonu Star. Brzeskiego w X st. sł. Jerzego Karczewskiego p. o. kancelisty u Inżyniera Drogowego w Pińsku w X st. sł. Antoniego Jana Sobieskiego p. o. kancelisty Urz. Starościńsk. w Kamieniu-Koszyrskim w X st. sł Michała Sudnika p. o. kancelisty I Rej. Star. Kobryńskiego w X st. sł. Kazimierza Sienkiewicza p. o. kancelisty II Rejonu Star. Brzeskiego w X st. sł. Marję Zarembiankę p. o. kancelistki w Ref. Aprow. Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w X st. sł. Tadeusza Gaszewskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Brześciu w XI st. sł. Wiarę Ewelinę Komarewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Prużanie w XI st. sł. Teodora Kulinicza p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kosowie Poleskim w XI st. sł. Stanisława Podgórskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w XI st. sł. Melańję Przybyłowską p. o kancelistki Urzędu Starościńsk. w Brześciu w XI st. sł. Ludwika Rombaka p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kobryniu w XI st. sł. Seweryna Warchockiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńsk. w Kamieniu-Koszyrskim w XI st. sł. Konstantego Zagajewskiego p. o. kancelisty Urz. Starościńsk. w Kamieniu-Koszyrskim w XI st. sł. Stanisława Cichosza p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kamieniu-Koszyrskim w XI st. sł. Mikołaja Paskiewicza p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Brześciu w XI st. sł. Józefa Szelewskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w XI st. sł. Marję Jackiewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w XII st. sł. Czesława Kotasiewicza p. o. kancelisty Urzędu Starościńsk. w Kosowie-Poleskim w XII st. sł. Józefa Kwiatkowskiego p. o. kancelisty Urzędu Naczelnika I Rejonu Starostwa Brzeskiego w XII st. sł. Helenę Lisiczkównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w XII st. sł. Marję Nawceni p. o. kancelistki Urzędu Naczelnika II Rej. Star. Brzeskiego w XII st. sł. Mikołaja Walawgę p. o. kancelisty Urzędu Naczelnika III Rej. Star. Pińskiego w XII st. sł. Marjana Weraksę p. o. kancelisty Urzędu Naczeln. III Rejonu Star. Łuninieckiego w XII st. sł.

przyjął na kontraktową służbę:

Dr. Włodzimierza Kościuszenkę w charakterze Dyrektora Szpitala w Kobryniu z uposażeniem według VIII st. sł. Dr. Władysława Szwarca w charakterze lekarza Rejonowego w Dywinie pow. Kobryńskiego z upozaż. w/g. VIII st. sł. Jadwigę Grondkowską w charakterze Rachmistrzyni u Inżyniera Drogowego w Kobryniu z uposaż. w/g. IX st. sł. Wacława Michałowskiego w charakterze zastępcy Ref. Rolnego Urz. Starościńsk. w Sarnach z uposaż. w/g. IX st. sł. Romana Ruśniewskiego w charakterze magazyniera Referatu Rolnego Urzędu Starościńsk. w Sarnach z uposaż. w/g. XI st. sł. Józefa Osinkowskiego w charakterze kancelisty Urzędu Starośc. w Sarnach z uposaż. w/g. XII st. sł. Teresę Piasecką w charakterze kancelistki Urzędu Starościńsk. w Sarnach z uposażeniem w/g. XII st. sł.

posunął:

Mieczysława Mudrowicza p. o. Naczelnika Kancelarji Urzędu Starościńskiego w Kosowie-Poleskim do VIII st. sł. Sławomirę Oskierczankę p. o. kancelistki Refer. Aprowiz. Urzędu Star. w Kobryniu do IX st. sł. poruczając p. o. Sekretarza Ref. Aprowizacji. Wilhelma Świderskiego p. o. kancelisty Urzędu Naczelnika I Rej. Star. Pińskiego do IX st. służb. poruczając pełnienie obowiązków Naczelnika III Rej. Starostwa Brzeskiego.

przeniósł:

Piotra Andrzejewskiego p. o. urzędnika gospodarczego Urzędu Starościńsk. w Kobryniu na posadę p. o. Naczelnika I Rej. Star. Kobryńsk. w VIII st. sł. Romualda Borysowicza p. o. Mł. Refer. Admin.

Urzędu Starośc. w Kamieniu-Koszyrskim na posadę p. o. Naczelnika Rejonu Starostwa Kamień-Koszyrsk. w VIII st. sł. Mikołaja Olszańskiego p. o. urzędnika Urzędu Starościńsk. w Sarnach na posadę Mł. Ref. Administr. w IX st. sł. Franciszka Romanowskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kobryniu na posadę p. o. urzędnika gospodarczego w X st. sł. Kazimierza Rytawskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Kamieniu-Koszyrskim na posadę p. o. kancelisty w Urzędzie Naczelnika Rejonu Starostwa Kamień-Koszyrskiego w X st. sł.

zwolnił ze służby:

Henryka Bohdana Terleckiego p. o. Naczelnika III Rejonu Starostwa Pińskiego na własne żądanie z dn. 15-ym lipca 1921 r. Bolesława Kaczanowskiego p. o. Mł. Referenta Finans. Gospodarcz. Urzędu Starościńsk. w Łunińcu na własne żądanie z dn. 31/VII 1921 r. Władysława Korbutowicza vel Korbutowskiego p. o. urzędnika gospodarczego Urzędu Starościńsk. w Kamieniu-Koszyrskim na własne żądanie z dn. 31/7—21 r. Jana Obuchowicza p. o. urzędnika gospodarczego Urzędu Starościńsk. w Łunińcu na własne żądanie z dn. 31/7—21 r. Juljana Gadomskiego p. o. kancelisty Refer. Sanitarnego Urzędu Starościńsk. w Prużanie na skutek redukcji etatów z dn. 31 lipca 1921 r. Jana Kaczyńskiego p. o. kancelisty Ref. Aprow. Urzędu Starośc. w Brześciu na własne żądanie z dn. 31/V—21 r. Janinę Niesiołowską p. o. maszynistki Urzędu Starośc. w Pińsku na własne żądanie z dn. 31/7 1921 r. Romualda Szantera p. o. Kancelisty Urzędu Nacz. II Rej. Star. Łuninieckiego na własne żądanie z dn. 31 czerwca 1921 r. Edwarda Żywicę p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kobryniu na własne żądanie z dn. 31 lipca 1921 r.

IV.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.

139.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 1 lipca 1921 r. № I. 570/3 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 12 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców gminy Pruskowskiej w Kobryniu“.

140.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 1 lipca 1921 r. Nr. I. 527/3 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 11 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców Chrześcijańskich w Kobryniu“.

141.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 2 lipca 1921 r. Nr. I. 1796|1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 13 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Antopolu pow. Kobryńskiego“.

142.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 12 lipca 1921 r. Nr. I. 1692/2 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 14 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Domu Ludowego“ w Brześciu n/B.

143.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 14 lipca 1921 r. Nr. I. 1850/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 16 Stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie Spółdzielcze Osadnik Kaniowski w Zakozielu gminy Wołowelskiej powiatu Drohiczyńskiego“.

144.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 14 lipca 1921 r. Nr. I. 704/22 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 15 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Sfowarzyszenie Spożywców gminy Błockiej we wsi Rybna“ powiatu Kobryńskiego.

145.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 15 lipca 1921 r. Nr. I. 1855/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 17 Stowarzyszenie pod nazwą: „Współdzielnia Pracowników Państwowych i Komunalnych w Brześciu n/B“.

146.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 20 lipca 1921 r. Nr. I. 1763/2 został wciągnięty do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 18 Związek pod nazwą: „Kobryński Związek Stowarzyszeń Spożywczych i Kółek Rolniczo-Handlowych“ w Kobryniu.

147.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 28 lipca 1921 r. Nr. I. 1923/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 19 Spółdzielcze Stowarzyszenie „Jedność“ w Werchach gm. Nowosiółkowskiej powiatu Kobryńskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdanie z pracy Harcerskiej Okręgu Polesko-Podlaskiego.

Praca harcerska rozpoczęła się w Brześciu n/B. w r. 1918, gdy ks. F. Szczerbicki, wróciwszy z Rosji, zawiązał narazie maleńki zastęp koedukacyjny. Otrzymawszy z Warszawy zawiadomienie, że Brześć będzie samodzielnym obwodem, rozpoczęto pracę nad stworzeniem już drużyn nietylko w Brześciu, lecz i w Terespolu. Następnie oddano pod komendę Brześcia Kobryń i inne miasta, leżące na wschód od Brześcia. W 1919 r. po wyjeździe druha Taslora, komendanta Siedlec, Brześciowi zostały oddane i miasta, mające drużyny harcerskie, leżące między Siedlcami i Brześciem. W ten sposób Brześć stał się centrum pracy harcerskiej na przestrzeni czterech województw: Lubelskiego, Białostockiego, Nowogródzkiego i Poleskiego. Praca była skierowaną do organizowania drużyn we wszystkich miejscowościach, gdzie tylko było można. W tym okresie

organizacyjnym—podczas kolonji-kursu na zastępowych i drużynowych w Skokach—zostało ogłoszone wezwanie druha generała Hallera do młodzieży, by szła do szeregów bronić zagrożoną Ojczyznę od bolszewików. W przeciągu tygodnia Okręg wystawił 150 harcerzy, którzy zostali wcieleni do 205 i 201 p. p., najbardziej dzielnych pułków naszych bohaterów. Oprócz tych chłopców było wielu takich, którzy wstąpili do innych oddziałów Wojsk Polskich. Poległo na polu bitwy 25 osób. Prawie 3/4 wszystkich harcerzy okręgu zostali ranni.

Po wypędzeniu bolszewików z Polski Okręg rozpoczął pracę nad wyrobieniem technicznem swych druhów i druhen. Dotychczas bardzo mała ilość miała stopnie harcerskie, tembardziej sprawności. Otóż dzięki kursowi w Dębicy okręg dopomógł druhom do nabycia stopni i sprawności, które dadzą możność Komendom miejscowym (Hufcom) zarobkowania. W ten sposób odzwyczaimy się od częstego zwracania się do społeczeństwa o pomoc materjalną.

W dniu dzisiejszym granicami Okręgu są: Łuniniec, Pińsk, Małoryta, Parczew, Kobryń, Sokołów, Siedlce, Drohiczyn, n/B., Czeremcha, Wołkowysk, Słonim, Nieśwież. Razem 23 miejscowości. Drużyn Okręg liczy 64, w tem 32 męskie, 23 żeńskie, 7 zuchów osób 2.400. Stopień I ma 5, II 80 harcerzy i harcerek. Sprawności 480 w 58 odmianach, 3 przodowników i 2 podharcmistrzów.

Chcąc jaknajmniej korzystać z zapomóg Naczelnictwa, Okręg postanowił urządzać rok rocznie jeden dzień harcerski, w dzień św. Stanisława (8 maja), w którym Komendy Hufców mają się postarać o urządzenie popisów, wystaw, przedstawień i dochód z tego dnia jest przeznaczony na pracę Okręgu, a nawet Naczelnictwa Z. H. P. (50%). W roku 1921 dzień taki dał 82.060 marek.

Dla propagandy idei harcerskiej postanowiono urządzić tydzień dobrego uczynku między 2—9 listopada. W tych dniach harcerze postarają się zrobić coś dobrego dla całego społeczeństwa—w porozumieniu z władzami municypalnemi i starostwami.

Kilka razy Komenda Okręgu starała się o nawiązanie bliższego stosunku ze starszem społeczeństwem przez zakładanie kół przyjaciół Harcerstwa. Jednak praca ta nie dała żadnych rezultatów i starsze społeczeństwo mało harcerstwem się dotychczas zajmowało. W kilku tylko miejscowościach jednostki: p. Asłanowicz w Brześciu p. Łańcucka i dyr. Nellard, tow. „Echo" i „Znicz" przychodzili z pomocą duchową i materjalną, za co im Okręg w tym miejscu składa podziękowanie.

Teraz spodziewa się okręg, że praca pod tym względem będzie owocniejszą, gdyż na czele Koła Okręgowego Przyjaciół Harcerstwa stanął p. Wojewoda Poleski, Roman*).

Praca ideowa harcerska może wiele zrobić dobrego dla młodzieży i społeczeństwa jeśli tylko będzie wspieraną przez starszych, jeśli nie będą stawiane tamy tej pracy przez ludzi złej woli, jeżeli Okręg będzie mógł urządzać kursy, zjazdy i zloty. Do społeczeństwa naszego się zwracamy z gorącą prośbą o pomoc w tej wielkiej i świętej pracy.

Komenda Okręgu.

Do rozwoju pracy w Okręgu przyczynił się bardzo druh, Mieczysław Węgrzecki.

Z życia urzędników państwowych w Brześciu.

Dnia 8 lipca odbyło się w sali Gimnazjum im. Traugutta ogólne zebranie urzędników państwowych, zamieszkałych w Brześciu, zwołane przez p. Wojewodę Poleskiego, Walerego Romana, celem omówienia i obmyślenia sposobów polepszenia bytu tutejczych urzędników państw.—tak pod względem uposażenia, aprowidowania oraz najbardziej dającej się we znaki kwestji mieszkaniowej. Na wstępie p. Wojewoda, zagajając posiedzenie, zwrócił się do zebranych z dłuższem przemówieniem, w którem, dając wyraz obecnym ciężkim warunkom materjalnym ogółu urzędników państwowych z powodu wzmagającej się drożyzny artykułów pierwszej potrzeby, z drugiej znów strony uwydatniając położenie Rządu, walczącego z trudnościami finansowemi, wyjaśnił, iż państwo—będące w fazie gorączkowej pracy organizacyjnej,—jak Polska—zrujnowana wskutek wieloletniej wojny i rabunkowej gospodarki okupantów—nie jest w stanie uposażyć swych urzędników tak, jakby, być może, należało i czego urzędnik za swą pracę miałby prawo wymagać. Jednakże już i to, co Rząd robi dla poprawy bytu urzędników jest najdalej idącą miarą pomocy.

Pomimo to los urzędnika, otrzymującego co miesiąc zwiększone pobory, nie ulega zmianie na lepsze, gdyż zaszczepiona przez okupantów i pochwycona skwapliwie przez niedostatecznie uspołecznione lub wprost wrogie państwowości polskiej jednostki i warstwy—spekulacja artykułami pierwszej potrzeby utrudnia położenie Rządu i Państwa, stawiając uboższą ludność—a w pierwszym rzędzie urzędników państwowych — w położeniu bez wyjścia, w położeniu, z którego Rząd—przy całym swym wysiłku—wyrwać ich nie jest w możności, dopóki stan finansowy Państwa nie polepszy się radykalnie.

Oto i teraz Rząd, widząc ciężkie warunki bytu urzędników, pomimo zwiększenia mnożnika, postanowił wypłacić wszystkim pracownikom państwowym zasiłki i utrzymać dla urzędników kresowych specjalny dodatek (kresowy) na dalsze trzy miesiące.

Następnie powiadomił mówca zgromadzonych, że Rząd, chcąc przyjść z pomocą urzędnikom miejscowym, walczącym z nadzwyczajnemi trudnościami mieszkaniowemi i stworzyć im możliwsze warunki pracy dla dobra Państwa — przychylając się do wniosku p. Wojewody w tym względzie — przystąpi w najbliższym czasie do wzniesienia w Brześciu tak zwanej „kolonji urzędniczej", t. j. szeregu domów, przeznaczonych wyłącznie na mieszkania dla urzędników. Kolonja ta powstanie na gruntach udzielonych przez miasto, przy zbiegu ulic Unji Lubelskiej i Mickiewicza, przyczem całkowicie na środki rządowe. Prawdopodobnie jeszcze przed zimą kilka takich domów oddane będzie do użytku. Jakkolwiek ta okoliczność nie wyczerpie kwestji mieszkaniowej w Brześciu i nie ureguluje jej ostatecznie, to jednakże ulży w znacznym stopniu doli urzędników, dając schronienie kilkudziesięciu rodzinom i, być może, pobudzi inicjatywę miejscowych obywateli w kierunku odbudowy Brześcia. Jednocześnie nawoływał p. Wojewoda urzędników, by nie poprzestawali na tej doraźnej pomocy Rządu, lecz by zawiązywali się w specjalne kooperatywy budowlane, istniejące i prosperujące oddawna na zachodzie z wypróbowanym skutkiem, a nawet i u nas, w Polsce, na które Państwo daje znaczne — bo sięgające 95% kapitału zakładowego — pożyczki, umożliwiające

powstawanie takich kooperatyw, a więc i budowę domów ludziom tak niezamożnym, jakimi są urzędnicy. Uważając tworzenie takich kooperatyw, w których członkowie po upływie kilku lub kilkanastu lat stawaliby się właścicielami pobudowanych domów, za bardzo pożyteczne w chwili obecnej — ogólnej stagnacji budowlanej — i podkreślając, że inicjatywa w tym kierunku i akcja, poprowadzona planowo i z energją, mogłaby rzeczywiście rozwiązać kwestję mieszkaniową urzędników, budząc nietylko w Brześciu ale i w całym kraju ruch budowlany, nawoływał p. Wojewoda do utworzenia w Brześciu takiej kooperatywy i prosił zebranych o wypowiedzenie się w poruszonych przezeń kwestjach, przyrzekając, o ile możności, ze swej strony jaknajdalej idące poparcie oraz czynienie, w miarę potrzeby, odpowiednich starań u władz wyższych.

Z kolei wskazał p. Wojewoda na konieczność stworzenia ogniska, gdzieby urzędnicy, pozbawieni zazwyczaj najelementarniejszych wygód u siebie w domu, — a często mający jedynie dach nad głową— mogli się gromadzić, w wolnych od zajęć chwilach, dla rozrywek kulturalnych i przepędzenia czasu, mając jednocześnie w owym kasynie tanią i zdrową kuchnię. Przedstawił przytem p. Wojewoda zebranym, że wprawdzie w łonie miejscowych urzędników powstała myśl powołania do życia kasyna urzędniczego, jednakże ze względu na trudność wynalezienia odpowiedniego lokalu oraz ze względu iż istnieje tu już t. zw. „Klub Obywatelski“, będący niczem innem, jak takiemże kasynem, ponieważ większość członków tegoż-to urzędnicy — proponował gremjalne przystąpienie do istniejącego „Klubu Obywatelskiego“, a to tembardziej, iż istnienie dwóch obok siebie placówek tego rodzaju na gruncie brzeskim sprzyjałoby niepożądanemu rozdwojeniu tak nielicznej tu polskiej inteligencji — zamiast skupienia tejże. Obok tego ważnego czynnika uważa p. Wojewoda, że stworzenie drugiego klubu, czy kasyna, pociągnie za sobą niechybną atrofję istniejącego „Klubu“, a to dlatego, iż dwie instytucje tego rodzaju, o wspólnych celach i kierunkach, wobec nielicznej kolonji urzędniczej, utrzymać się nie zdołają. Dlatego też proponuje p. Wojewoda połączenie się z „Klubem Obywatelskim“.

Po tem przemówieniu p. Romana przystąpiono do wyboru prezydjum zebrania, przyczem ednogłośnie na przewodniczącego zaproszono p. Wojewodę, zaś na asesorów pp. Kuratora Szkolnego, Wolbeka i Sędziego Śledczego. Dmowskiego.

Przewodniczący udzielił następnie głosu prezesowi Zarządu Kooperatywy Spożywczej urzędników państw. w Brześciu, p. Jarmickiemu, który zobrazował zebranym historję powstania oraz dotychczasową działalność kooperatywy. Ze sprawozdania tego wynikło, iż naogół urzędnicy mało interesują się kooperatywą i pomimo iż zamieszkuje tu przeszło 700 urzędników państw. — w poczet członków tejże zapisało się zaledwie 300. a i ci nie wszyscy wpłacili ustanowione udziały. W tych warunkach kooperatywa, nie posiadając znaczniejszych funduszów na zakup towarów, zmuszona jest ograniczać swoją działalność w ramkach bardzo szczupłych. jakkolwiek zarząd pojmuje, że postępując w ten sposób, kooperatywa nie spełnia swego zadania dla którego została powołana i, że naogół wszyscy są z niej niezadowoleni, jakkolwiek niesłusznie. Mając do wyboru zdobywanie środków pieniężnych za pomocą lichwiarskich procentów — co nie może wpływać na obniżenie ceny sprowadzanych artykułów — lub ograniczenie się w zakupach stosownie do posiadanych kapitałów, — zarząd kooperatywy wybiera to ostatnie. Kończąc swe sprawozdanie p. Jarmicki stwierdza, iż opieszałość urzędników, zwlekających z zapisywaniem się na członków kooperatywy oraz nieuiszczanie wkładów przez już zapisanych członków,— jest jedyną przyczyną słabego rozwoju tejże, która pomimo wysiłków ze strony zarządu, wobec braku należytego poparcia ze strony urzędników, nie może się dostatecznie rozwinąć, by zadowolnić potrzeby członków. Następnie, po przeprowadzeniu dyskusji szczegółowej na ten temat, postanowiono jednomyślnie zapisywać się na członków istniejącej kooperatywy, aby przez wpłacenie udziałów dać jej możność intensywniejszego rozwoju. Zaś celem przyjścia obecnemu zarządowi z czynną pomocą przy organizowaniu nowych działów, w myśl opinji wnioskodawców, postanowiono powołać komisję, złożoną z pp.: Grodzickiej, Dochtorowicza, Szczerbińskiego, Golskiego i Szpiganowicza, zadaniem której byłoby zapoznanie się z techniczną stroną kooperatywy i udzielenie jej pomocy czynnej, by ożywić jej dotychczasową działalność i wprowadzić na tory właściwe, zadawalniające ogół urzędników. Zaś zarząd kooperatywy zobowiązał się w najkrótszym czasie zwołać ogólne zebranie urzędników, przed którem stanie z cyframi w ręku by odeprzeć zarzuty i zachęcić do poparcia tej — tak potrzebnej dla życia urzędniczego — instytucji.

Przystąpiono z kolei do zaznajomienia się z kwestją tworzenia kooperatyw budowlanych. Informował w tej sprawie zebranych Dyrektor Robót Publicznych inż. Wojtkiewicz, cytując odnośne przepisy i udzielając fachowych wyjaśnień. Zabierał również głos w tej sprawie p. Jarmicki i nawoływał do tworzenia kooperatyw budowlanych, przytaczając na przykładach korzyści, wynikające z takich zrzeszeń, istniejących już w wielu miejscowościach Polski i korzystających z błogosławionych skutków takich przedsięwzięć. Po szczegółowem omówieniu tej sprawy, zebrani, uznając w zasadzie potrzebę takiej kooperatywy, wybrali komisję mającą wszechstronnie zbadać poruszoną kwestję i, któraby, wyświetliwszy stronę techniczną i finansową sprawy — przedstawiła następnemu zgromadzeniu urzędników konkretne wnioski względnie wzorowy statut takiej kooperatywy, jako zapoczątkowanie akcji w tym kierunku. Do Komisji tej powołano pp.: T. Świętochowskiego, inż. Wojtkiewicza, inż. Nielubowicza, inż. Czaplickiego i Bołdoka.

Następnie po przemówieniu p. Wojewody, nawołującem do zaniechania rozbieżności w tworzeniu placówek kulturalnych i przedstawiającym korzyści płynące z połączenia się z istniejącym Klubem Obywatelskim, po przemówieniach w tymże duchu pp. Wolbeka i Dmowskiego — obecnego prezesa „Klubu“ — zebrani bez dyskusji wypowiedzieli się za przystąpieniem do „Klubu Obywatelskiego“, zaniechając temsamem myśl o tworzeniu odrębnego kasyna urzędniczego.

Zamykając zebranie przewodniczący, p. Roman, dziękował zgromadzonym za tak liczny udział i szczere poparcie w jego usiłowaniach przyczynienia się do polepszenia doli urzędników państw. w Brześciu, zapowiadając jednocześnie, że odtąd perjodycznie — do czasu należytego zorganizowania się zrzeszeń

urzędniczych — zwoływać będzie takie zebrania w sprawach tyczących się bytu urzędników, by, przez wzajemną wymianę myśli i potzeb wzajemnych, obmyślać wspólnie środki zmierzające do zaspokojenia materjalnych, duchowych i kulturalnych potrzeb urzędników kresowych, pracujących w trudniejszych warunkach niż urzędnicy miast zachodniej części Państwa, a przedewszystkiem pozbawionych tego ożywczego tchnienia wielkich środowisk życia z ich uspołeczniającą i czyniącą tyle zadość naturalnym potrzebom cywilizowanego człowieka — atmosferą, czego urzędnicy kresowi są w zupełności pozbawieni.

Obchód Święta Narodowego Francuskiego w Brześciu n/B.

W dniu 14 lipca r. b. odbył się w Brześciu n/B. uroczysty obchód święta narodowego Francuskiego. Po mszy polowej odbyła się defilada wojsk miejscowego garnizonu, poczem Komendant Obozu, pułkownik Kobordo, zwrócił się do żołnierzy z przemówieniem, w którem wyjaśnił znaczenie święta francuskiego—święta zwycięstwa ideałów wolnościowych wielkiego Narodu, który przez kultywowanie narodowej tężyzny doszedł do takiej potęgi militarnej, że powalił do swych stóp największego wroga—Germanję. Wskazując Francję i żołnierzy francuskich jako wzór do naśladownictwa naszym żołnierzom, podkreślił, iż święto tak bliskiego nam Narodu jest naszem świętem. Następnie odbyło się przyjęcie w kasynie oficerskiem podczas którego przemawiał Wojewoda Poleski, p. Walery Roman. Rozwijając szczytność demokratycznych haseł Francuskiej rewolucji, które z czasem zawiodły Naród nam bliski na wyżyny kultury duchowej i stanowisko naczelne w rodzinie cywilizowanych ludów świata—stwierdził, że pokrewna Francji duchowo—Polska zawsze szła temi samemi drogami idei humanitarnych co i Wielka i stokroć szczęśliwsza—bo wolna—Francja, jakkolwiek potem, w kajdanach długiej niewoli walczyć musiała Polska o prawa ludzkie i narodowe w ukryciu, pod brutalną przemocą ciemiężycieli. Zaznaczył przytem stałą łączność idejową Polski z Francją i przyjaźń wiekową obu Narodów, przypieczętowaną dziś sojuszem formalnym i ślubem krwi swych najlepszych synów, przelanej w obronie swych ziem w wielkiej wojnie światowej. Kończąc swe przemówienie zapewnił p. Wojewoda, że sojusz Polsko-Francuski jest trwały i nierozerwalny dlatego, iż łącznikiem był tu wzajemny szacunek dla wspólnych celów cywilizacyjnych i przyjaźń najszczersza i nie dzisiejsza,—poczem wzniósł okrzyk na cześć tak bliskiego Polsce Narodu Francuskiego, powtórzony entuzjastycznie przez zgromadzonych. Z kolei odpowiedział p. Desmaires, kapitan armji Francuskiej, sławiąc dzielność Wojska Polskiego i Jego Wodza oraz patrjotyzm naszego Narodu, który powstrzymał w roku przeszłym najazd bolszewicki u wrót cywilizacji Europy—Warszawy. Życząc narodowi Polskiemu potęgi i rozkwitu wzniósł okrzyk na cześć Polski i Jej armji. Ostatni przemawiał Prezydent miasta Brześcia, p. Niemcewicz, podnosząc doniosłość wiekowego braterstwa broni, łączącego nas z Francją, a zawartego pod Napoleonem I w wąwozie Somo-Sierra i wśród licznych bitew owych czasów na polach Europy całej i ostatnio podczas wojny światowej i jeszcze później—nad Wisłą w 1920 roku, gdy oficerowie francuscy bili się w szeregach naszych wojsk w obronie wolności Polski. Zakończył swe przemówienie p. Niemcewicz okrzykiem na cześć Wojska Francuskiego i Francji.

Tegoż dnia, wieczorem, ku uświetnieniu obchodzono uroczystości, odbyło się galowe przedstawienie w teatrze kolejowym, w czasie którego, po wyczerpaniu programu koncertowego, nader udatnego, p. Kapitan Desmaires wygłosił odczyt, ilustrujący historję oraz przebieg ostatniej wojny światowej. Odczyt ten, przyobleczony w piękną szatę literacką, urozmaicony żywymi obrazami układu prelegenta, zakończony został apoteozą Francji i Polski. Doborowa publiczność entuzjastycznymi okrzykami na cześć Francji podziękowała przedstawicielowi zaprzyjaźnionego Narodu, obdarzając go kwiatami i długo niemilknącymi frenetycznymi oklaskami.

Zgromadzona publiczność oraz przedstawiciele władz miejscowych—cywilnych i wojskowych—wysłali tegoż wieczoru następującą depeszę do Pana Panafieu, Ambasadora Francuskiego w Warszawie, podpisaną przez Wojewodę Poleskiego, p. Walerego Romana, Komendanta Obozu Warownego, Pułkownika Kobordo i Prezydenta miasta Brześcia n/B. p. Niemcewicza:

„Władze cywilne, wojskowe i municypalne oraz ludność miasta Brześcia nad Bugiem i okolic, zebrani licznie na uroczystej akademji z okazji święta Narodowego Francuskiego—dnia 14 lipca—przesyłają na ręce Pana, Panie Ministrze, wyrazy najgorętszych uczuć i podziwu dla Wielkiego Narodu Francuskiego z powodu wiekopomnego zwycięstwa ducha wolności i zasad demokratycznych w tej ostatniej wojnie, dzięki któremu Polska miała możność wyzwolenia się z wiekowej niewoli. Jesteśmy przekonani, że wspólne ideje obu bratnich Narodów poprowadzą zaprzyjaźnione Kraje ku jasnej świetlanej przyszłości.

Brześć n B., dnia 14 lipca 1921 r.

Wojewoda Poleski:
(—) *Walery Roman.*

Dowódca Obozu Warownego:
(—) Pułkownik *Kobordo.*

Prezydent m. Brześcia n B.:
(—) *Niemcewicz.*

W odpowiedzi na powyższą depeszę nadeszło na ręce p. Wojewody następujące pismo od p. A. de Panafieu, Ambasadora Francuskiego w Warszawie:

„Do Pana Romana, Wojewody Poleskiego,
Do Pana Dowódcy Obozu Warownego, Pułkownika Kobordo,
Do Pana Niemcewicza, Prezydenta m. Brześcia nad Bugiem:

Panowie,

Głęboko wzruszony życzeniami, które Panowie zechcieli łaskawie przesłać mi w imieniu własnem i ludności miasta Brześcia—z powodu święta 14 lipca—zasyłam Panom najgorętsze podziękowania i równocześnie proszę zapewnić swych współobywateli, iż żywię najgorętsze pragnienia wielkości i rozbudowy Waszej Ojczyzny, związanej z moją Ojczyzną tyloma więzami tradycji i wspólnych ideałów. Zechciejcie przyjąć, Panowie, wyrazy mego głębokiego poważania.

Warszawa, dn. 17 lipca 1921 r.

(—) *A. de Panafieu*".

Obchód Święta Narodowego Stanów Zjednoczonych w Brześciu nad Bugiem.

W dniu 4 lipca Brześć n/B. obchodził uroczyście rocznicę święta narodowego Stanów Zjednoczonych. Obchód rozpoczął się nabożeństwem w świątyniach wszystkich wyznań, do których podążyły dzieci, korzystające z opieki Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom. Po skończonem nabożeństwie zgromadziły się wszystkie dzieci na placu przed kościołem katolickim, gdzie, wobec członków Komitetu P. A., zwrócił się do nich p. Wojewoda Poleski, Walery Roman, z krótkiem przemówieniem, w którem przypomniał dobrodziejstwa z jakich Kraj nasz korzysta dzięki życzliwości Ameryki, oraz wskazał za co dzieci powinne być szczególnie wdzięczne Stanom Zjednoczonym. Następnie w krótkich, prostych i serdecznych słowach dawały dzieci wyraz swej wdzięczności dla wielkodusznej pomocy zaprzyjaźnionego Narodu, który tyle okazał nam życzliwości i wydatnej materjalnej pomocy w walce z epidemjami i dożywianiem naszych dzieci. Potem parami, przy dźwiękach orkiestry strażackiej, przedefilowały tysiące dzieci przed panem Wojewodą i zgromadzonym Komitetem Polsko-Amerykańskim, wznosząc okrzyki na cześć Hoowera — swego dobroczyńcy.

Tegoż dnia P. Wojewoda Poleski wysłał do Ambasadora Stanów Zjednoczonych w Warszawie— w swojem i zebranej ludności imieniu — depeszę treści następującej:

Warszawa.

Do Pana Ambasadora Stanów Zjednoczonych.

W dniu dzisiejszym odbył się w Brześciu nad Bugiem obchód święta Narodowego Ziemi Waszyngtona. Po nabożeństwie, odprawionem w świątyniach wszystkich wyznań, zgromadzona ludność miasta Brześcia i wielotysięczna rzesza dziatwy, korzystająca z wielkodusznej opieki Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom, zebrała się, by uczcić święto Wielkiego Narodu, który pierwszy przeciągnął ku nam swą dłoń przyjazną w okresie budowania się Polski, który potem tyle wydatnej okazał pomocy wskrzeszonej naszej Ojczyźnie. Wzruszona dziatwa przemawiała, dziękując swym dobroczyńcom za pomoc i opiekę, łącząc się w ogólnym hołdzie wdzięczności dla szlachetnej a tak bezinteresownej Ameryki.

Zasyłam na ręce Waszej Ekscelencji — w swojem i ludności imieniu — wyrazy szczerych uczuć, żywionych dla Wielkiego Narodu.

Brześć n/B., dn. 4/VIII-21 r.

(—) *Walery Roman*
Wojewoda Poleski.

W odpowiedzi na powyższą depeszę nadeszło pod adresem P. Wojewody Poleskiego następujące pismo Ambasadora Stanów Zjednoczonych:

„Do Pana Walerego Romana,
Wojewody Poleskiego w Brześciu n/B.

Minister Amerykański ma zaszczyt prosić o pozwolenie zaznaczenia, że otrzymał serdeczny telegram, z życzeniami, adresowany do niego 4 lipca przez Pana Walerego Romana, Wojewodę Poleskiego w Brześciu Litewskim, i wyrażenia swojego serdecznego podziękowania za uprzejme wyrazy, w nim zawarte.

Amerykanski Minister był w Warszawie nieobecny od 4 lipca ale skorzystał z pierwszej sposobności, aby wyrazić swoje wielkie podziękowanie za słowa uznania, jak również usprawiedliwić się z powodu zwłoki, jaka zaszła w złożeniu życzeń.

Warszawa, 11 lipca 1921 r."

Poświęcenie lokalu Komendy Okręgowej Policji Państwowej w Brześciu nad Bugiem.

W dniu 9-ym lipca r. b. odbyło się poświęcenie lokalu Komendy Okręgowej P. P. w Brześciu n B. Aktu poświęcenia dokonał Dziekan Brzeski, ks. Kanonik Tarasiewicz, w obecności p. Wojewody Poleskiego, Walerego Romana oraz Naczelnika Wydziału Prezydjalnego P. U. W., p. Jana Sienkiewicza, Starosty Brzeskiego, p. Doria-Dernałowicza, Kuratora Okręgu Szkolnego, p. Wolbecka, Dowódcy Twierdzy, pułkownika Kobordo, Prezydenta miasta, p. Niemcewicza i licznie zaproszonych gości. Po dopełnieniu przez ks. Dziekana obrzędu religijnego przemówił do zgromadzonych p. Wojewoda, zaznaczając, że z chwilą powołania Go na tak odpowiedzialne stanowisko, szczególniejszą jego troską była myśl, by zapewnić Województwu jaknajdalej idące bezpieczeństwo jego mieszkańców, oraz by kierownictwo Okręgu P. P. na terenie Województwa Poleskiego dostało się w ręce człowieka energicznego, któryby odrazu ujął silną dłonią organizującą się tu policję i postawił ją w obliczu oczekujących ją zadań — odpowiednio wyszkoloną i pojmującą dokładnie swoje obowiązki. Wówczas to wyłoniła się kandydatura obecnego Komendanta XIV Okregu P. P., p. Władysława Galle, któremu też,—jako człowiekowi przedewszystkiem doświadczonemu w tym kierunku i znakomitemu organizatorowi—kierownictwo Okręgu Policyjnego poruczono. Wznosząc toast na cześć Policji Okręgu Poleskiego i jej Kierownika p. Wojewoda dziękował w imieniu służby p. Komendantowi Gallemu, oraz wszystkim oficerom policji aż do szeregowca za już osiągnięte rezultaty i życzył jej dalszego rozwoju — aż do osiągnięcia ideału policjanta-obywatela, otoczonego powszechnym szacunkiem i współdziałaniem współobywateli.

Na przemówienie p. Wojewody odpowiedział w kilku jędrnych słowach Komendant Galle, dziękując p. Wojewodzie za jego światłe kierownictwo, oraz zapewniając go o swych najlepszych chęciach i wysiłkach, zmierzających do osiągnięcia tych celów o jakich wspomniał w swem przemówieniu p. Wojewoda — a to dla dobra mieszkańców Województwa Poleskiego jak i na pożytek Rzeczypospolitej Polskiej, na pomyślność której wzniósł okrzyk.

Z kolei przemawiał Naczelnik Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego, p. Jan Sienkiewicz, jako ten, który ma bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem publicznem na terenie Województwa, a więc i nad Policją. W przemówieniu swem stwierdził, że nietylko Policja w Województwie Poleskiem, ale i na całym obszarze Państwa daleką jest jeszcze od tego ideału policjanta, jakim jest policjant angielski, ale, że nam trzeba usilnie dążyć do osiągnięcia tego szczytu — policjanta — obywatela.

Ogrom pracy organizacyjnej, jakiego już dokonano przy budowie całego aparatu administracji państwowej, z reguły nie może już być doskonałym z racji pośpiechu, w jakim tę pracę uskuteczniano. Jedną z gałęzi tej administracji — może najwięcej szwankującą — jest policja, a to z powodu swego niedostatecznego wyszkolenia — na co miała zresztą zamało czasu — oraz wskutek tego, że w społeczeństwie samem brak jest jeszcze dostatecznego zrozumienia doniosłości zadań policji — a co za tem idzie — należytego poparcia. Z drugiej znów strony wpływ demoralizujący wieloletniej wojny zastraszająco wpłynął na ilość i różnorodność przestępstw, z któremi młoda nasza policja nie zawsze i w należyty sposób umie sobie poradzić. Mała wrażliwość społeczeństwa na rozpowszechnione dziś objawy zepsucia i przestępstwa przenika, niestety, zbyt często i w kadry policji, powodując zrozumiałe niezadowolenie ogółu. Dążąc do usunięcia braków naszej policji i postawienia jej na wyżynie naszych wymagań, stwierdzić jednakże należy, iż najczęściej taką jest policja, jakiem jest i społeczeństwo, czyli— że wykładnikiem moralności narodu jest jakość jego policji.

Zakończył przemówienia Prezydent miasta Brześcia p. Niemcewicz, zapewnieniem, że społeczeństwo tutejsze całkowicie idzie na rękę usiłowaniom policji w kierunku zwalczania przestępstw i zabezpieczenia należytego porządku i ładu i, że widząc usilną jej pracę oraz niewątpliwie dodatnie rezultaty w tym względzie, otacza ją społeczeństwo coraz większym szacunkiem i wdzięcznością—za sprawną ochronę publicznego spokoju i straż nad zabezpieczeniem poszanowania praw osobistych obywateli.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.

Zaginęła legitymacja Nr. 1167, wydana przez Nacz. I rej. pow. Drohiczyńsk. na imię **Teodora Łukaszczyka**, mieszk. wsi i gm. Bezdzież.

Skradziono w pociągu pomiędzy stacjami Brześć-Kobryń kartę powołania i metrykę na imię **Izydora Kwiatkowskiego**, szereg. st. zbornej w Krakowie oraz miljonówkę Nr. 1500471; poszkodowany żołnierz prosi bardzo o zwrot tych dokumentów pod adresem: Powiatowa Komenda polic. państw. w Pińsku.

Zaginęła legitymacja № 1466, wydana przez Starostwo w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Marji Żmikowskiej**, zamieszk. tamże.

Zaginęła legitymacja № 447, wydana przez Nacz. rej. w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Lei Pluss** zamieszk. tamże.

Dwa tysiące marek, wraz z portfelem i legitymacją na imię **Bojdana Mordki** znalezione w środę dn. 7 września na ul. Steckiewicza w Brześciu, są do odebrania **w Redakcji „Dziennika“, Urząd Wojewódzki.**

Spaliła się legitymacja № 582, wydana przez Naczelnika V Rejonu powiatu Brzeskiego na imię **Moszka Wajsbluma**, zamieszkałego w Stolinie powiatu Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja № 3033, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Chai Wilkowicz.**

Zaginęła legitymacja № 1925, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Hindy Szuster.**

Zaginęła legitymacja, wydana przez Naczelnika III rejonu pow. Brzeskiego na imię **Stefana Osypuka** mieszkańca wsi Zburacz, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja № 1075, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Mojżesza Jelina**, zamieszkałego w Brześciu, ul. Jagiellońska 57.

Zaginęła legitymacja № 3179, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Stolara Owsieja**, mieszkańca Pińska.

Zaginęła legitymacja № 170, wydana przez Komendę Policji pow. Pińskiego na imię **Mikołaja Zubarowa.**

Skradziono legitymację № 4172, wydaną przez Starostwo Pińskie na imię **Jakóba Jefimowicza**, mieszkańca Pińska.

Zaginęła legitymacja № 1693, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Nestora Krawczuka**, mieszkańca w. Stobychwy, gmin. Borowno.

Zaginęła legitymacja № 259, wydana przez Naczelnika II rejonu pow. Drohiczyńskiego na imię **Izaaka Rawnickiego.**

Podczas napadu bandyckiego w dniu 28 lipca 1921 r. na mieszkańca wsi Mokrowo, gminy Łachowskiej pow. Łuninieckiego, Abrachama Busiel, zostały **skradzione** legitymacje, wystawione przez Naczelnika III rejonu Starostwa Łuninieckiego na imię **Abrachama Busiel**, z dnia 25 lipca 1921 r. za № 2146 i na imię **Pesi Busiel** z d. 24 marca 1921 r. za № 838.

Skradziono legitymację № 83, wydaną przez Urząd gminy Motykalskiej pow. Brzeskiego na imię **Aleksandra Lewczuka**, zamieszkałego w Brześciu.

Skradziono w restauracji „Podlaskiej“ w Brześciu rzeczy wraz z legitymacją, wydaną przez gminę Motykalską pow. Brzeskiego na imię **Michała Garica**, zamieszkałego w Brześciu.

Zaginęła legitymacja № 1257, wydana przez Starostwo Sarneńskie na imię **Adeli Wierzchowskiej.**

Zaginęła legitymacja № 166, wydana przez Starostwo Sarneńskie na imię **Pesi Nabożnej.**

Zaginęła legitymacja № 983, wydana przez Naczelnika II rejonu pow. Drohiczyńskiego na imię **Mowszy Pomeranca.**

Zaginął paszport zagraniczny № 54, wydany przez Starostwo Kobryńskie na imię **Icka Lejby**, zamieszkałego w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja № 28, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Arona Gołubczyka**, zamieszkałego w Kobryniu

Zaginęła legitymacja № 362, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Zelika Tenenbauma**, zamieszkałego w Kobryniu.

Skradziono legitymację wydaną na imię **Berka Fajnermana**, zamieszkałego we wsi Małoryta, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja № 415, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Gersza Nazarszczyńskiego**, zamieszkałego w Brześciu.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Hersza Wajnsztoka**, zamieszkałego w Brześciu.

Zaginęła legitymacja № 743, wydana przez Starostwo Brzeskie na imię **Lejby Pomerańczyka**, zamieszkałego w Kamieńcu Litewskim, pow. Brzeskiego.

Zaginęły legitymacje, wydane przez Naczelnika III rejonu Starostwa Prużańskiego № 360 na imię **Arona Lew** i № 339 na imię **Nochy Lew.**

Zaginął paszport niemiecki z 1918 r., wydany na imię **Oszera Lysmana**, zamieszkałego w Brześciu.

Zaginęła legitymacja № 965, wydana przez Naczelnika III rejonu pow. Prużańskiego na imię **Nochema Płantowskiego,** zamieszkałego w Kartuzkiej Berezie pow. Prużańskiego.

Zaginęła legitymacja № 923, wydana przez Naczelnika I rejonu Starostwa Sarneńskiego na imię **Pesi Ber.**

Zaginęła legitymacja № 859, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Sary Leszczyńskiej,** zamieszkałej w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja Nr. 728, wydana przez Starostwo Kowelskie na imię **Józefa Kacmana,** mieszk. Kam.-Koszyrskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 311, wydana przez Nacz. rej. w Kam.-Koszyrskim na imię **Złaty Korż,** mieszk. Kamień.-Koszyrskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 563, wydana przez Komendę Policji Państw. pow. Brzeskiego na imię **Gordieja Ostapkowicza,** zamiesz. w Brześciu n/Bug., Kijowska Słobódka Nr. 41.

Skradziono paszport amerykanski i dokument na prawo przejazdu z Polski do Ameryki, wydane na imię **Zelika Wabnika,** zamieszk., w Brześciu n/B., ul. Dąbrowskiego Nr. 8.

Zaginęła legitymacja Nr. 480, wydana przez Nacz. v rej.pow. Brzeskiego na imię **Lejzara Glonbermana,** zamieszk. w Stolinie, pow. Łuninieckiego.

Skradziono legitymację Nr. 13, wydaną przez Nacz. IV rejonu w Kamieniu - Koszyrskim na imię **Izydora Matysa,** zamieszk. w Małych Hołobach, gm. Kamień-Koszyrskiej.

Skradziono legitymację Nr. 225, wydaną przez Nacz. IV rejonu w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Nusena Rubinsteina,** zamieszk. w Kamieniu-Koszyrskim.

Skradziono legitymację, wydaną przez policję w Brześciu na imię **Sary Stok,** zamieszk. w Brześciu n/B., ul. Zygmuntowska № 18.

Zaginął paszport polski, wydany przez Konsula Polskiego w Libawie na imię **Józefa Kupczyka,** zamieszkałego we wsi Wierchi, gm. Wysokie-Litewskie, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja № 1244 wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarnenskiego na imię **Michela Sznicera** zamieszkałego w Dąbrowicy pow. Sarn.

Zaginęła legitymacja № 479, wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarneńskiego na imię **Gersza Growera,** zamieszkałego w m. Dąbrowicy tegoż powiatu.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Brzeskiego na imię **Konstantego Iwaniuka,** zamieszkałego we wsi Kostyczy, gm. Motykały pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. rej. w Wysoko - Litewsku na imię **Eljasza Poleszczuka,** zamieszkałego we wsi Świstycze, gm. Wysokie-Litewskie pow. Brzeskiego.

Zaginął paszport rosyjski № 233, wydany przez wójta gm. Motykalskiej pow. Brzeskiego na imię **Aleksandry Soroka** z dziećmi: Janem, Teodorem i Wierą, zamieszk. w Brześciu n/B. Grajewska Słobódka № 1, oraz karta aprow. Magistratu m. Brześcia n/B. na cztery osoby.

Zaginęła legitymacja Nr. 1272 wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarneńskiego na imię **Michela Bebesa,** zamieszk. w Dąbrowicy tegoż powiatu.

Zaginął dowód osobisty wydany przez Nacz. III rej. pow. Prużańskiego na imię **Oszera - Gotela Pieseckiego** z synem Mozerem, zamieszk. w Berezie-Kartuskiej pow. Prużańskiego.

Zaginęła legitymacja № 642, wydana przez K-ndę pol. Państw. w Kobryniu na imię **Chaima Matywieckiego,** zamieszk w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja № 789, wydana przez Nacz. I rej. pow. Drohiczyńskiego na imię **Platona Puchowicza,** mieszk. w. Tulatycze, gm. Bezdzież.

Zaginęła legitymacja № 1029, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Anny Marczewskiej,** zamieszk. we wsi Hołoby, gm. Kam.-Koszyrski.

Zaginęła legitymacja № 1687, wydana przez Komendę Policji Państw. pow. Pińskiego na imię **Chaima Kachelsona,** zamieszk. w Pińsku.

Zaginęła legitymacja № 2135, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Gedali Rogoźnickiego,** zamieszk. w Kobryniu, ul. Rynek № 17.

Zaginął dowód osobisty № 1809, wydany przez Nacz. II rej. pow. Drohiczyńskiego na imię **Agaty Sacharowej-Kotowicz,** zarządz. gospod. szpitala w Janowie.

Zaginęła legitymacja № 1514, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Jana Kucyka,** mieszk. wsi Borki gm. Chocieszów.

Zaginęła legitymacja № 273, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Tadeusza Gadona,** zamieszk. w majątku Rakowy Las, gm. Kam.-Koszyrski.

Zaginęła legitymacja № 1306, wydana przez Naczelnika 4 rejonu pow. Łuninieckiego na imię **Trofima Gołowacza,** zamieszk. w Dawidgródku.

Zaginęła legitymacja № 708, wydana na imię **Chai Wolpin,** zamieszk. w Dawidgródku.

Zaginął paszport zagraniczny № 30107, wydany dn. 9 V r. b. przez Z. T. P. i E. na imię **Wulfa Murawczyka,** zamieszk. w Dawidgródku, pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. IV-go rejonu pow. Brzeskiego na imię **Feigi-Tercy Zilberberg,** zamieszk. w Domaczewie pow. Brzeskiego.

Zaginął dowód osobisty z fotografją № 191, wydany przez gmin. Raciążek, pow. Nieszawskiego, wojew. Warszawskiego na imię **Franciszka Czynsza,** zamieszkałego w Dąbrowie Małej, gm. Raciążek.

Zaginęła legitymacja № 3546, wydana przez Starostwo Pińskie na imię **Frydmana Hersza.**

Skradziono dowód osobisty, wydany na imię **Mowszy Łuckiego,** zamieszk. w Brześciu n/B. ul. Kościuszki 7.

Skradziono legitymację № 2157, wydaną przez Policję Panstwową w Brześciu n/B. na imię **Mojsze Melesa,** zamieszkałego w Brześciu nad Bugiem ul. Kobryńska 45.

Skradziono paszport polsko-niemiecki, wydany przez władze niemieckie w Siedlcach na imię **Mejera MelniCkiego,** zamieszkałego w Brześciu ul. Topolowa 4.

Zaginęła legitymacja № 2321, wydana przez Star. Sarneńskie na imię **Józefa Kulika.**

Zaginęła legitymacja № 592, wydana przez Nacz. II rejonu Star. Prużanskiego na imię **Abrama Pomieranca,** zamieszk. w m. Szereszowo.

Zaginęła legitymacja № 194, wydana przez Nacz. II rejonu Star. Prużańskiego na imię **Icka Kamienieckiego,** zamieszk. w m. Szereszewo.

Zaginęła legitymacja № 961, wydana na imię **Piotra Połukoszko,** zamieszk. w Dawidgródku, pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja № 990, wydana przez Star. Koszyrskie na imię **Piotra Omelanczuka,** zamieszk. w Joziorku, gm. Kam.-Koszyrskiej.

Zaginęła legitymacja № 1116, wydana przez Star. Kamień-Koszyrskie, na imię **Piotra Brzezickiego,** zamieszk. we wsi Majdan, gm. Soszyczno.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. IV rejonu pow. Brzeskiego na imię **Chaima Wołka,** zamieszkałego w Domaczewie, pow. Brzeskiego.

Skradziono legitymację № 789, wydaną przez Nacz. IV rejonu w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Basi Szer,** zamieszk. w Kamieniu-Koszyrskim.

Zaginął dokument podróży, wydany przez Kom. Emigracyjny w Równem na imię **Kuprjana Hordzickiego** i żony tegoż **Teodory Hordzickiej,** zamieszkałych we wsi i gm. Radwańskiej, pow. Brzeskiego.

Skradziono legitymację № 709, wydaną przez Nacz. IV rejonu pow. Brzeskiego na imię **Jana Lodwiga,** zamieszk. w Nejbrowie, gm. Domaczew, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana na imię **Moszka Wajnsztejna,** zamieszk. w m. Rasno, pow. Brzeskiego.

Zaginął dokument podróży, wydany na stacji w Łuninćcu na imię **Izaaka Kostryńskiego,** zamieszk. w Brześciu, ul. Sadowa 29.

Zaginęła legitymacja № 1898, wydana przez Star. Kobryńskie na imię **Berka Jarmuka,** zamieszk. w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja № 772, wydana przez Nacz. I rejonu Star. Łuninieckiego na imię **Afanasja Wojtowicza,** zamieszk. we wsi Bostyń gm. Łuninieckiej.

Zaginęła legitymacja № 2924, wydana przez Komendę Policji pow. Pińskiego na imię **Izaaka Kołba,** zamieszk. w Pińsku.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. I rejonu pow. Brzeskiego na imię **Filipa Siemieniuka,** zamieszkałego we wsi Rasna, gm. Wysoko-Litewskiej, pow. Brzeskiego.

Skradziono paszport zagraniczny № 2924, wydany przez Konsula Polskiego w Ameryce na imię **Benjamina Paktera,** zamieszk. w Kobryniu, Traugutta 25.

Skradziono paszport niemiecki, kartę zwolnienia przez P. K. U. zaświadczenie szkoły Kazimierza Kulwiecia w Warszawie na imię **Jerzego Sadowskiego,** zamieszkałego w Brześciu, Etap Emigracyjny, Koszary Grajewskie.

Zaginęła legitymacja № 883, wydana przez Komendę P. P. w Brześciu na imię **Kejły Chait,** zamieszkałego w Brześciu, ul. Jagiellońska.

Skradziono legitymację № 639, wydaną przez Nacz. II rejonu Star. Sarneńskiego na imię **Oszera Mańkowskiego,** zamieszkał. w Rzeczycy-Wasilowki, gm. Wysockiej pow. Sarneńskiego.

Zaginęła legitymacja № 169, wydana przez Nacz. II rejonu pow. Łuninieckiego na imię **Saka Jechiela.**

Zaginęła legitymacja № 306, wydana przez Naczelnika IV rejonu w Kamieniu Koszyrskim na imię **Arona Bab,** zamieszkałego tamże.

Zaginął paszport zagraniczny Nr. 26502, wydany przez b. Z. T. P. i E. na imię **Antoniego Kluczewskiego,** zamieszkałego w Szereszewie, pow. Prużańskiego.

Skradziono legitymację № 375, wydaną przez Naczelnika III rejonu pow. Brzeskiego na imię **Juljana Dłuskiego,** zamieszkałego w Antonowie, gm. Radwanickiej, pow. Brzeskiego, oraz pozwolenie na strzelbę myśliwską i rewolwer wraz z kartą łowiecką wydaną przez Star. Brzeskie.

Zaginęła legitymacja Nr. 817, wydana przez Komendę Policji w Kobryniu na imię **Abrama Aszkienazy,** zamieszk. w Kobryniu ul. Ogrodowa 11.

Zaginęła legitymacja Nr. 558, wydana przez Naczelnika III rejonu Star. Łuninieckiego na imię **Lejba Łatuch.**

Zaginęła okrągła **pieczęć** Urzędu gm. Kamieniec Żyrowieckiej, pow. Brzeskiego.

Zaginęły nast. dokumenty, na imię **Stanisławą Iłkowskiego,** zamieszkałego w Brześciu n/B., Kijowskie przedm. № 80: legitymacja № 1075, dowód osobisty, przepustka kolejowa, bilet aprowizacyjny wyd. przez Poddyr. Brzeską, 2 świadectwa od Zarządu Dróg Nadwiśl. i Zarz. Dr. Mosk.-Kurskiej, książeczka kasy emerytalnej dróg Nadwiśl.. akt. ślubu. kwit na zegarek i t. d. oraz 2000 marek; poszkodowany prosi tylko o zwrot dokumentów.

Zaginęła legitymacja, wydana na imię **Mojsze Halperna,** zamieszk. w Brześciu, Dąbrowskiego 45.

Zaginęła legitymacja № 126, wydana na imię **Jakóba Kostaneckiego,** zamieszk. w Kamieńcu-Lit. pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana na imię **Mowszy Puchaczewskiego,** zamieszk. w Brześciu, Białostocka 71.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Nacz. IV rejonu pow. Brzeskiego na imię **Longiny Trybuchowicz,** zamieszk. w Nejbrowie, gm. Domaczewo, pow. Brzeskiego.

Zaginął paszport, wydany przez Policję na imię **Mejera Landau,** zamieszk. w Brześciu n|B., Dąbrowskiego 29.

Zaginął paszport, wydany przez Star. Brzeskie na imię **Marji Olizarczyk,** zamieszk. w Brześciu, Steckiewicza 35.

Zaginął paszport, wydany przez Star. Brzeskie na imię **Hersza Mokrona,** zamieszk. w Brześciu, Dąbrowskiego 35.

Zaginęły dokumenty: legitymacja, wydana przez Nacz. I rejonu pow. Brzeskiego, na imię **Tadeusza Wolskiego,** tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez P. K. U. Brześć, zaświadcz. policji p. pow. Drohiczyńskiego, 2 metryki: na imię **Marji Taruc i Tadeusza Wolskiego.**

Skradziono legitymację № 225, wydaną przez Naczel. II rejonu pow. Sarneńskiego na imię **Morducha Frachtenberga,** zamieszk. w Dąbrowicy pow. Sarneńskiego.

Zaginęło świadectwo przemysłowe, wyd. przez Inspektorat Skarbowy pow. Brzeskiego na prawo utrzymywania sklepu spożywczego na imię **Szmula Winograda,** zamieszk. w Brześciu.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Naczel. IV rejonu pow. Brzeskiego na imię **Abrama Wołka,** zamieszk. w Domaczewie.

Zaginęła legitymacja, wydana przez wójta gm. Radwanickiej, pow. Brzeskiego na imię **Bazylego Białowieży,** zamieszk. w Podlesiu, gm. Radwanickiej, pow. Brzeskiego.

Spaliła się legitymacja, wydana przez Urz. gm. Domaczewskiej, pow. Brzeskiego na imię **Gitli Puchaczewskiej,** zamieszk. w Domaczewie pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wyd. przez Star. Brzeskie na imię **Pawła Gołowacza,** zamieszk. w Radwanowiczach pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez Dowództwo Zbrojowni w Brześciu na imię **Jana Nikiticza**, zamieszkałego w Brześciu, Szeroka 90.

Zaginęła karta aprowizacyjna, wydana przez Magistrat w Brześciu n B., na imię **Jadwigi Mierzejewskiej**, urzędniczki Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Zaginęła legitymacja, wydana przez policję w Brześciu n/B. na imię **Lwa Szejny,** zamieszkałego w Brześciu n B., Topolowa 4.

Spaliło się zaświadczenie, wydane przez Urz. Gm. Domaczewskiej na imię **Abrama Szaca,** zamieszk. w Domaczewie, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja wydana na imię **Chaskiela Koszczukowicza**, zamieszkał. w Brześciu n|B., Dąbrowskiego 110.

Sąd Okręgowy w Pińsku wyrokiem z dnia 9 września 1921 r. na zasadzie art. 26 cz. II Ustawy z dnia 2 lipca 1911 r. o zwalczaniu lichwy wojennej, postanowił: mieszkańca m. Lubieszów, tejże gminy, pow. Pińskiego, Charytona, syna Awakuma Mironczuka, lat 37, skazać na jeden rok ciężkiego więzienia, ze skutkami tej kary przewidzianemi w art. 30 i 34 K. K., oraz na grzywnę w kwocie 50,000 mk., a na wypadek niemożności ściągnięcia wymierzonej Maronczukowi grzywny, przedłużyć wymierzoną mu karę o pół roku; zasądzić również od Mironczuka na rzecz Skarbu 5,400 mk. opłat sądowych i koszta sądowe.

Potwierdzenie zgłoszenia przemysłu.

Kierownik Brzeskiej Centrali „Polskiego Kresowego Towarzystwa Handlu i Przemysłu"—Sp. z ogran. odpow. zgłosił dnia 6 października 1921 r. do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego na zasadzie aktu, zeznanego przed Mieczysławem HULANICKIM, Notarjuszem przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Warszawie i wciągniętego do repertorjum za 1921 r. pod Nr. 1123, rozpoczęcie wykonywania przemysłu — handlu i hurtowej dostawy na tereny Litwy Środkowej i Kresów Wschodnich artykułów aprowizacyjnych, materjałów surowych i produktów przerobionych, organizacja planowego rozdziału tych artykułów przez organy samorządowe, społeczne i związki spółdzielcze, magazynowanie towarów, eksport towarów za granicę, zakładanie i uruchomienie oraz prowadzenie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw przemysłowych, nabywanie lub dzierżawa zdatnych dla przemysłu nieruchomości, koncesji i ich eksploatowanie.

Przedsiębiorstwo powyższe prowadzone będzie pod firmą: „Polskie Kresowe Towarzystwo Handlu i Przemysłu"—spółka z ogran. odpow.—Centrala Brzeska.

Przemysł powyższy zanotowano w rejestrze przemysłowym tom V, str. 10, poz. 19.

Nr. 121.

Zaginęła legitymacja Nr. 1855, wydana przez Komendę Policji w Pińsku na imię **Azryela Rozenkranca,** zamieszk. w Pińsku.

Zaginęła legitymacja Nr. 4376, wydana przez Star. Pińskie na imię **Bejły Zilberfenig,** zamieszkał. w Pińsku.

Zaginęła legitymacja Nr. 2798, wydana przez Star. Pińskiego na imię **Geni Załkind,** zamiesz. w Pińsku.

Zaginął paszport Nr. 382, wydany przez Naczeln. I rejonu pow. Brzeskiego na imię **Szmula Golbedera,** zamieszk. w Brześciu n B.

Skradziono paszport, wydany na imię **Mordki Lejby Orlańskiego,** zamieszkał. w Brześciu n|B.

Zaginęła legitymacja na imię **Izaaka Kapilesa,** zamieszkał. w Brześciu n B.

Obwieszczenie.

Podaje się do wiadomości publicznej, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Pińsku, jako Sądu Doraźnego zapadłym w dniu 19 lipca r. b. o g. 20 m. 30, mieszkaniec wsi Mulczyce, gminy Bielsko-Wolskiej powiatu Sarneńskiego ILJA syn Zacharja Handuczko lat 24, za cały szereg napadów rabunkowych w bandzie (art. 279 ust. 3 i 589 cz. II ust. 4, 5 i 6 Kod. Karn.) skazany został **na karę śmierci przez rozstrzelanie.**

Wyrok został wykonany w dniu 20 lipca 1921 roku o g. 20 m. 20.

Pińsk, dnia 21 lipca 1921 roku.

Urząd Prokuratorski.

Sąd Okręgowy w Pińsku Wydział Karny, rozpoznawszy sprawę Prokopa, Pawła, Stefana, Grzegorza Chołodków, Mikołaja Czudzinowicza, i Sawy Kurło, osk. z art. 26 cz. I, ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej i na zasadzie art. 30, 32, 41, 44, 52, p. 9, 10, 12, 13 Ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej z art. 771, 776, 977, 990, 999 U. P. K. art. 60, 62 Ustawy o kosztach sądowych, postanowił: mieszkańców wsi Swarycewicze, gm. Wiczówskiej, powiatu Pińskiego, Prokopa syna Jana Chołodko, lat 23, Stefana, syna Cyryla Chołodko lat 56, Pawła, syna Nikifora Chołodko, lat 37, Grzegorza, syna Teodora Chołodko, lat 43, Mikołaja, syna Ignacego Czudzinowicza, lat 45 i Sawę syna Jowa, Kurło, lat 55, skazać na zapłacenie tytułem grzywny po 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) marek każdego, a na wypadek niemożności ściągnięcia z oskarżonych wymierzonej każdemu z nich grzywny, zamienić niewypłaconą w ciągu miesiąca grzywnę na areszt trzymiesięczny z zasądzeniem opłat i kosztów sądowych.

DRUKARNIA „ORKA", BRZEŚĆ UL. ZYGMUNTOWSKA 63.